UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

9
БЕРЕЗНЯ 1972
Число No 10
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MARCH 9, 1972

ЛІПШІ КРЕДИТИ ДЛЯ ФАРМЕРІВ

Федеральний міністер рільництва А. Олсон подав до парляменту новий законопроєкт, на основі якого фармери зможуть дістати більші позики та без окремих забезпек, що обов'язують тепер. Закон пропонує підвищити суму, призначену на позички з 56 мільйонів долярів на 60 мільйонів долярів та дозволити давати позички фармерам нижче 21 років віку, якщо вони будуть фармувати на цілій або частині „фарми, яка себе фінансово виправдує". Як забезпеку для позички можна буде дати ту частину землі, яку фармер докупив.

На основі проєкту закону висота позички для одного фармера буде підвищена із 40,000 дол., яка обов'язує тепер до 100.000 дол.

Нова Єпархіяльна управа ЛУКЖ

п-і Л. СЛОБОДА, голова єпархіяльної управи

3 і 4 березня відбувся в готелі Мекдоналд в Едмонтоні 15-ий Єпархіяльний з'їзд Ліги Українських Католицьких Жінок. На з'їзді вибрано нову Єпархіяльну управу в такому складі: голова — Л. Слобода, попер. голова — К. Петецька, заступниці голови: Й. Кулеба, М. Пастушенко, Т. Кітура (Ванкувер) та А. Хрупик (Ґу Гилас); кореспонденційна секр. — О. Грабар, рекордова секр. — Л. Вацко, перекладачка англ. мову — К. Петецька, скарбничка — Н. Яніцька, контрольна комісія: К. Кардинал, Р. Лескі, М. Орисюк.

Повний склад Єпархіяльної управи з усіми комітетами та звіт із з'їзду подамо в черговому числі „УВ".

Папа на похороні кардинала Тіссерана

Папа Павло VI перервав у четвер, 24 лютого своє великопісне відокремлення й узяв участь в похоронах кардинала Евгена Тіссерана. В похоронах брало участь 31 кардиналів під проводом кардинала Павла Морелля.

Генерал каже Українцям зберігати культуру

В місті Курітібі в Бразилії відбулося „свято авіяції". В часі свята, в якому брали участь не лише летуни з провінції Парана, але теж летунська школа старшин, молоді українці з Парани дали для летунів концерт українських пісень та виконали українські народні танці. Студент М. Байлак мав доповідь про Україну. Командант летунської школи генерал М. Епінґаус, який є добре обізнаний з українською історією та осягами українців у Бразилії, закликав українців і далі плекати та розвивати народне мистецтво й популяризувати його. Генерал хвалив українців за те, що вони, після 75 років побуту в Бразилії, зуміли зберегти мову своїх предків, їх культуру, мистецтво та звичаї".

Арешти в Чехословаччині

Італійський журналіст, якого викинули з Чехословаччини, повідомляє, що в ЧССР переведено масові арешти серед чехів та словаків. На думку журналіста, який теж був арештований, арешти переведено за критику комунізму ,теперішнього уряду та приявности совєтських військ в ЧССР.

Багатьох з арештованих, між якими є журналісти, письменники, історики та інші інтелектуалісти, обвинувачують в „протидержавній діяльності", що мала місце в 1968 та 1969 роках. Декого обвинувачують в друкуванні та поширюванні антикомуністичних листівок та видаванні підпільного журнала, в якому критикують комунізм та комуністичну владу в ЧССР. В цілому арештовано понад 200 осіб.

Італійський журналіст, який приніс вістку про арешти в ЧССР, вважає, що арешти в ЧССР є звичайною „чисткою", що її переводять тепер в СССР та з наказу СССР у всіх сателітних державах.

СОВЄТСЬКЕ СУДНО В КЛОПОТІ

Совєтське підводне судно Г-2 (серії Готель), містоти 3,700 тонн, крутилось протягом чотирьох днів на одному місці у віддалі 600 миль від провінції Ню Фаундленд. Після чотирьох днів над'їхали два совєтські судна й потягнули його линвами.

Судно Г-2 (СССР має таких 10) пливають по Атлянтійському океані. Кожне судно має ракети, що можуть летіти на віддаль 650 миль, та 90 осіб залоги.

Американські літаки та судна крутились поблизу совєтського підводного судна, але не наближались, бо командант совєтського судна не просив допомоги.

В Едмонтоні відкрито відділ паспортового бюра

Минулої п'ятниці представники міністерства закордонних справ відкрили офіційно відділ паспортового бюра в Едмонтоні. Бюро виставлятиме паспорти для мешканців Алберти, але лиш для тих, що особисто прийдуть до бюра й подадуть внесок про паспорт. Хто хоче старатися про паспарт письмовою дорогою, той мусить висилати свій внесок й далі до паспортового відділу міністерства закордонних справ у Оттаві.

Урядники паспортового бюра будуть допоміжні при виповнюванні внеску про паспорт та подадуть всі потрібні інформації. Бюро примщене в будинкові: Cambridge Bldg. 10024 Jasper Ave. Suite 1210.

В паспортовому бюрі в Едмонтоні можна одержати паспорт протягом 72 годин. Поладнання внесків, висланих до Оттави, триває прибл. два тижні або більше. Відповідно до нових обов'язуючих приписів, паспортове бюро тепер не продовжує паспортів, після п'яти років, лише виставляє нові паспорти. Для того треба подати теж нову світлину, зроблену не раніше, як три місяці перед внеском про паспорт.

Окрім Едмонтону, паспортові бюра відкрито ще в: Монреалі, Галіфаксі, Торонто та Ванкувер.

Представник міністерства закордонних справ сказав, що, на його думку, прибл. 450.000 канадців будуть старатися цього року про нові паспорти. З того прибл. одна третина внесків буде або неправильно виповнена, або буде недоставати якоїсь прилоги (документів, світлин, підпису ґарантора, або оплати в сумі 10.00 дол.) й якщо вони прийдуть до паспортового бюра поштою, то їх відішлють назад, згл. будуть домагатися присилки потрібної прилоги. В паспортовому бюрі ці всі справи будуть поладнані негайно.

Відкриття Албертської леґіслятури

БІЛЬШІСТЬ ПРОЄКТІВ ТО ПЕРЕДВИБОРЧІ ОБІЦЯНКИ

Більшість проєктованих законів то лиш виповнення передвиборчих обіцянок. В четвер, 2 березня відкрито врочисто першу сесію 17-ої Албертської леґіслятури, що в ній велику більшість мають посли прогресивно-консервативної партії. Вперше від 36 років у леґіслятурі є поважна кількість послів з опозиційної партії, попередньої урядової-суспільного кредиту.

Відкриття леґіслятури відбулося надзвичайно врочисто, при участи великого числа гостей. Тому, що в залі засідань леґіслятури не могли поміститися всі запрошені гості, частина гостей оглядала відкриття леґіслятури із вигідних сиджень в Ювілейній авдиторії, куди передавано церемонію відкриття леґіслятури через телевізію з відповідними поясненнями. Після відкриття леґіслятури в Ювілейній авдиторії відбулося прийняття для членів леґіслятури, пресових кореспондентів та запрошених гостей. В прийнятті взяло участь понад 2,000 осіб. Перший раз в історії Албертської леґіслятури передавано церемонію відкриття через телевізію. Відтепер можна буде передавати через телевізію всі засідання леґіслятури.

Т.зв. тронова промова, що її відчитав губернатор провінції Г. МекЮвен, а яка уявляє собою програму нарад цеї сесії леґіслятури, не внесла багато нового. Основну частину проєктованих законів проголосив уже теперішній консервативний уряд давніше у своїй передвиборчій кампанії.

В основному уряд заповів нові закони в п'ятьох ділянках життя.

На першому місці уряд хоче ухвалити т.зв. закон про права людини. Для декого може видаватися то зовсім непотрібним законом, бо вже існує закон про права людини, ухвалений федеральним парляментом за урядування прем'єра Дж. Діфенбейкера. Тимчасом федеральний закон про права людини не відноситься до законів ухвалених провінційними леґіслятурами, а провінційний закон включає теж закони ухвалені провінційною леґіслятурою Алберти. Очевидно, що Албертська леґіслятура може, в міру потреби, доповнити, чи змінити свій закон, відповідно до потреби, не заторкуючи федерального закону, який може змінити лиш федеральний парлямент. До того буде ухвалений закон про збереження прав індивідуальної людини, що має заступити закон, ухвалений попереднім урядом Алберти.

Закон про звільнення пенсіонерів від оплати за здоровну асекурацію буде лише формальним схваленням обіцянки консервативної партії перед виборами та вже переводженої в життя.

Для збереження родинних фарм леґіслятура має ухвалити закон, на основі якого уряд створить окремий фонд в сумі 50 мільйонів долярів, з якого будуть давати позички для допомоги малим фармерам та молодим фармерам для збереження родинних фарм.

Заповіджений закон про допомогу недорозвиненим дітям ледви, чи буде ухвалений на теперішній сесії. Найвище будуть обговорені різні проєкти, які будуть предкладені до схвалення на черговій сесії.

П'ятим важнішим проєктом є справа умово хворих. Ще за минулого уряду д-р В. Блер перевів досліди в албертських шпиталях для умово-хворих й поробив деякі пропозиції, які мали би усправнити лікування та житлові умовини умово-хворих. Над реформою обов'язуючих приписів відносно лікування умово хворих буде радити теперішна Леґіслятура, яка повинна й внести відповідні зміни в закон про лікування умово-хворих.

Починаючи з цеї сесії, всі засідання Албертської леґіслятури будуть офіційно записувані й відтак друковані й їх зможе, хто хоче, собі купити.

На сесіях леґіслятури можна буде робити собі різні записки, награвати перебіг сесії на магнітофонні пластинки та передавати сесії через телевізію.

Леґіслятура ухвалить від повідний закон проти знечищування землі та затруювання повітря.

Для перевірки посторонніх інвестицій у Алберті буде створений окремий комітет Леґіслятури, який переведе в тій справі публічні переслухання. Цей комітет буде теж переводити переслухання в справі цензури, виборчого закону, законів для професіоналістів, збіжжевої асекурації ітд. Позатим Леґіслятура буде займатися рядом інших законопроєктів, про які згадано в троновій промові та які виринуть у часі сесії Леґіслятури.

Кол. прем'єр Г. Стром, а тепер провідник опозиції в Леґіслятурі ,сказав, що промова не внесла нічого нового й програма нарад парляменту не предбачує ніяких нових революційних законів.

Населення Алберти прийняло прихильно зокрема два проєкти законів: про допомогу малим фармерам та звільнення від асекураційних оплат пенсіонерів

Прем'єр П. Логід впроваджує нового речника (спікера) Албертської леґіслятури Дж. Амеронгена на першій сесії на його місце. Courtesy: Edmonton Journal

Відкриття першої сесії Албертської леґіслятури з новим консервативним урядом: кол. прем'єр Г. Стром та посли з опозиційної партії сошел кредит ждуть на прибуття лефтенанта-губернатора Г. МекЮвена. Courtesy: Edmonton Journal

Коротки вістки

• **Цьогорічний бюджет** Британської Колюмбії досягнув суми 1,451,963,421 дол., понад 151.000 дол. більше, ніж минулорічний. Податковці не платитимуть більших податків.

• **В 1721 р. впроваджено** вперше в історії Канади доставу пошти з Монреалю до Квебеку за посередництвом контрактора.

• **Міністер справедливости** Отто Ліпс подав федеральному парляментові проєкт закону про схвалення досмертної тюрми для тих, які захоплюють літаки.

• **Федеральний уряд хоче** створити три нові національні парки в Юконі та Північно-західних Територіях. З цими трьома Канада матиме 20 національних парків.

• **На 2.1 мільйон** мешканців Торонто 255,600 осіб живе нижче т.зв. лінії бідноти, тобто поодинокі особи заробляють річно менше, ніж 1.894 дол., а родини менше, ніж 3,157 дол. річно.

• **В Монреалі побувала** голландська королева Юліяна зі своїм чоловіком князем Бернардом. Вони відвідували свою дочку княжну Христину, що студіює музику.

• **В Монреалі** живе бл. 700 індіянів племені Сікт. Вони створили комітет для будови власної святині.

• **Малі поштові вози** „пові експресс" для перевоження військових наказів воякам, що воювали в Шотландії, введено вперше 1482 р.

• **Слідство над причиною** катастрофи югославського пасажирського літака, що розбився в січні в Чехословаччині виказало, що причиною катастрофи був саботаж. В катастрофі згинуло 27 осіб.

• **Дочка Сталіна Светлана,** замужна за американським інженером, забрала 10-місячну дочку Ольгу й залишила помешкання свого чоловіка. Тепер старається про розвід.

• **В 1970 р. ЗДА** купили в Канаді моторових санок („снопмобіле") на суму 140.8 мільйонів долярів, а Канада в ЗДА лиш на суму 11,78 мільйонів долярів.

• **Чотири вантажні** та 12 особових автомобілів зударилося в мряці недалеко французького міста Ліль. 11 осіб вбитих, 22 поранені, а кілька автомобілів згоріло.

• **Італійський президент** Дж. Леоне розв'язав парлямент та проголосив парляментарні вибори в травні цього року, бо, наслідком партійних непорозумінь, не можна було створити уряду.

• **Німецька летунська лінія** „Люфтганза" заплатила 5 мільйонів долярів окупу членам арабської терористичної організації за звільнення великого реактивного пасажирського літака „Джамбо джет", що летів з Ню Делі до Атен.

• **В Парижі відбулась** конференція комуністичних та комунофільських делеґатів з 75 країн світу (в тому й з Канади), яка називала себе „Світовою ансаблесю за мир і незалежність Індокитаю". Вони заповіли 15 квітня демонстрації в цілому світі.

• **Генерал ордену єзуїтів** архиепископ Аррете перестеріг членів того ордену, щоб вони не критикували папу за речі, що не стосуються релігійних догм. У світі є 32,000 черців-єзуїтів.

• **Буревій-циклон** „Евгенія" навістив острів Тенеріфу на Індійському океані. В часі циклону згинуло 39 осіб, а 66 не можна віднайти.

• **Норвеґія відзначує** 110 річчя свого існування. З того приводу відбудуться в цілій Норвеґії величаві святкування та фестівалі.

• **1.68 милі дороги** в Лос Анджелес обсадять 900 штуч ними деревами з плестику. Одно таке дерево коштує 74.50 дол. Його не треба ніколи підливати й не треба буде згортати листя в осені.

• **Федеральний уряд** призначив 51.3 мільйона на 1972-1973 діловий рік на урядові інформації для канадців. З цього 10.3 мільйони дістане аґенція „Інформейшен Канада", решту різні міністерства.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" – 6.00 ДОЛ.

Підвишка цін на папір та друкарське приладдя, а передусім підвишка заробітної платні для технічних друкарських працівників змушує наше видавництво піднести передплату за наш часопис. Другі українські часописи в Канаді вчинили то вже давніше. Ми старалися, доки могли, вдержувати давню передплату. Одначе непомірний зріст коштів видавання газети змушує й нас підвищити передплату.

Від 1 квітня ц.р. річна передплата „Українських Вістей" в Канаді 6.00 дол. поза Канадою 7.00 дол. Поодиноке число в продажу коштує 20 центів.

Сподіваємося, що наші Шановні Передплатники й Читачі зрозуміють наше становище й необхідність підвишки передплати.

ВИДАВНИЦТВО „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ

Maurice Shugarman

CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE

Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts

10752 - 124th Street Phone 452-3388

„СВІЖИ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)

Іван і Стелла Козак

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING."

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Дрібні оголошення

● ТРЕБА ПИЛЬНОЇ доглядачки до дітей. Запевнене мешкання, харч та платня. Бабусі мають першенство. Телефон: 465-5076.

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковых недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121
Ext. 328

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЧОМУ НЕ ДУМАЄМО ЗАЗДАЛЕГІДЬ?

(закінчення з 6 стор.)

чи ми його візьмемо до себе, чи ні, але я йому дам за якийсь час відповідь. Майк приходив часто до мене й все допитувався, чи моя дружина вже рішилася його прийняти до хати, чи ні. Я відкладав, як міг, але врешті сказав, що дружина не погодилася, але може я її за якийсь час переконаю й вона змінить свою думку. Майк ще якийсь час приходив до мене, але, як побачив, що я викручуюся, почав приходити щораз то рідше, ба навіть оминав мене на вулиці, як десь мене побачив.

Прийшла війна, безробіття закінчилося, бо скрізь треба було багато робітників. Приїхали до Едмонтону американські вояки, які мали досить грошей і легко їх пускали. Люде заробляли добрі гроші й часи безробіття та суспільної допомоги („реліф-у") закінчилися. Передтим на таких, як Майк, люде, що були на вдержанні суспільної опіки („реліф-і"), дивилися з задрістю. А тепер на Майка ніхто навіть не звертав уваги, хоч він мав і гроші в банку й добру фарму, що була варта тоді добрих 20,000 дол. А Майк ходив дальше неголений, брудний, опущений і скуповував різні непотрібні йому речі на лицитаціях. До мене вже не заходив зовсім.

Мене цікавило лише відтак, хто забрав Майкове майно. Я говорив із одним нашим поселенцем в 1968 р., який знав Майка. Він теж не знав, що сталося з Майковим майном. Я гадаю, що його майно забрав уряд й може ще досьогодні шукають за його родиною, щоб їм передати спадок. Але ледви, чи знайдуть.

Десь раз у приступі великої щирости Майк мені сказав, що він приїхав до Канади 1910 р. з Буковини. Іншим разом звірився мені, що мав дружину в краю. Але ні мені, ані нікому іншому не сказав, з якого села та з якого повіту він походив. Майк ніколи не дав цента на ніякі українські цілі, не належав теж до ніяких товариств. Його одинока дорога була до лицитаційної галі („окшен сейле") й лише ті, що туди ходили, були його знайомі. В загалу людей уходив він за бідака („майзер"). А тимчасом він залишив чимале майно. Його фарма варта була тоді, як він помер бл. 40.000 дол. А окрім того він ще мав гроші в банку.

Після його смерти його хату розвалили і, що було добре, передали на продаж на лицитацію там, де Майк скуповував різні речі, а решту вивезли на смітник. З праці й труду його цілого життя не скористав ніхто. Держава забере, якщо вже не забрала, всі його гроші й навіть не буде кому його пам'янути в день смерти . . .

Я знаю другого нашого поселенця, вже в старшому віці, бо вже понад 80 років. Він ще добре держиться й теж має поважну суму в банку. Також не має ніякої родини, ані тут, ані в краю. Я його переконував, щоб заздалегідь зробив завіщання та призначив гроші на добрі цілі. Не знаю, чи він послухає моєї поради. Якщо ні, то помре й його гроші опиняться в державній касі. Держава буде якийсь час шукати за родиною, але родини нема, то держава ті гроші забере.

Неодин наш поселенець важко працював у Канаді через ціле своє життя, заощадив чимало грошей, але не зробив ладу зі своїм майном перед смертю й гроші пішли до державної каси. Не знаю, кільки грошей могла була наша українська громада в Канаді дістати, якщо би ті, що не мають родини ні приятелів, були записали своє майно на якість наші цілі: церкви, інститути, видавництва, музеї, школи, сиротинці, чи що інше. Але мені здається, що то були би грубі мільйони. Нам би не треба було переводити ніяких збірок на наші громадські та національні установи, якщо би наші поселенці, які не мали ніякої рідні, були записали своє майно на них. А так вони важко працювали через ціле своє життя, нераз жили дуже нуждено, щоб щадити на видатках і з того ніхто з наших не користав.

Тому, здається мені, треба би заздалегідь переговорювати з такими людьми, що не мають рідні, а мають майно, щоб вони своє майно записали на якісь добрі цілі й лишили по собі добру пам'ятку, а одночасно допомогли нашим організаціям та установам.

—o—

Українсько канадський іст. музей-архів

Дирекція музею звертається із щирим проханням до всіх українців, що розуміють значення збереження нашої культури та її розвитку, допомагати нам грошовими пожертвами та присилкою матеріялів. Збираємо речі та документи, які знайомлять нас із минулим та побутом наших предків: образи, книги, документи, грамоти, церковні речі, давні гроші, журнали, давні часописи, світлини, давний посуд, народний одяг іт.п. Не допускаймо до того, щоб того роду речі пропадали безповоротно. Навіть, якщо ці речі для когось не мають великої вартості, то в музею кожна річ буде належно оцінена й буде мати своє місце. А грядучі покоління будуть з того користати й будуть нам вдячні за збереження пам'яток нашої культури.

Список жертводавців ч. 40:

Фінансова збірка:

1. П. П. Форемський, Едмонтон — $25.00
2. П-і К. Юсипчук, Едмонтон — $5.00
3. П. І. Логин, Едмонтон (вдруге) — $5.00

Разом	$35.00
Давніше	$133.00
Разом	$168.00

Матеріяли прислали:

1. П. В. Филипович, Едмонтон, — світлини з життя гетьманських організацій у Канаді.
2. П. М. Майк, Едмонтон (вдруге) — Газета „Козацький Голос' — Камінка Струм. 16.3 1918 та інші матеріяли.
3. Інж. М. Когут, Едмонтон — давна й цінна книга, програмки й плякати.
4. П. О. Кондратюк, Едмонтон — царський банкнот та альбом із членами ОУН.
5. П. М. Брода, Легал, Алберта — календарі, журнали, часописи.
6. Фільм Сервіс, Алта-Едмонтон — дві рами для портретів.

Всім жертводавцям щира подяка.

Просимо всіх допомагати нам в реалізації нашого пляну. Допоможіть нам морально й матеріяльно.

Дирекція
UKR. CAN. HIST. MUSEUM
c/o 10231 - 98 Street,
Edmonton

—o—

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

(Закінчення з 7 стор.)

треба було на шнурку водити на пашу кожну корівку і кожну іншу худобину, то ми тоді вас усіх забрали би до Канади, щоб ви пасли нашу худобу".

Доїздимо до Стрия, минаємо його й їдемо в напрямі Сколього. Тут десь у горах мав згинути князь Святополк Окаянний. Минаємо велике село Тухолю. Герой повісті Івана Франка Захар Беркут мав тут затопити цілу татарську ватагу. Та то все лиш спомини. А нам дуже хочеться пити, бо на дворі таки гаряче. Кажемо це водієві автобуса, який звільняє скорість, а відтак повертає в бік й зупиняється в тіні старої липи. Виходимо з автобуса й наші туристи „розсіваються" по лісі . . . За якийсь час усі повертаються до автобусу, миють руки, а наша провідничка із шофером розстелюють верети, накладають на них харчі та напитки. Львівський „Інтурист" влаштував для нас гарний „пікнік". Але то не було даром, бо кожний з нас заплатив за те по 10 долярів. Але треба признати, що перекуска була знаменита: смажене яловиче м'ясо, шинка, варені яйця, сир, масло, хліб. Сідаємо й частуємося: „Дай, Боже, здоров'я", а відтак закусуємо. Хто має фотографічний апарат, робить світлини з нашого „пікнік-у". Хтось затягнув пісню, а другі за ним підтягають. Веселе, безжурне товариство. „Верховино, світку ти наш" — аж проситься тут заспівати. Й ми співаємо, аж горами відгомін іде . . .

Та сидіти приємно, але нам треба їхати дальше. Наша асфальтова дорога в'ється поміж горами, як чорно-сіра лента. Минаємо одно село за другим. Автобус пнеться щораз то вище вгору, а все їде викрутасами, бо в горах важко будувати дорогу прямо. Врешті зближаємося до верху гори, що зветься „Теща". Ще один, другий закрут і ми вже на найвищому пункті гори. Тут є готель, ресторан та кіоск. Біля готелю стоїть кілька автобусів, а кругом повно туристів. Десь на полонині відзвалася трембіта . . . Кажуть, що то пастухи грають, які пасуть худобу та вівці. Ми стоїмо, оглядаємо кругом гори й подивляємо Божу красу. На південь гори маліють і ген далеко, як білі цятки видно доми Ужгороду то вже Закарпаття.

Ми посідали, випили холодного пива, відпочили й вертаємося назад. По дорозі в Скольому мають нам дати вечерю. Сколе — гарне гірське місто. Ціле місто та всі вулиці увінчані каштанами, липами, смереками. Коло кожної хати не великий садочок. Достиглі золоті груші неначе заманюють: „прийдіть, зірвіть та покоштуйте!" Скрізь повно квітів: купчаки, чорнобривці, гладіолі, георгінії та інші, аж мило поглянути. А тут і дитячий парк із різного роду забавками для дітей, як у цирку. Діти біжать роєм, всідають на коників, другі в повозки, а відтак пускають мотор й те все починає рухатися щораз то скорішим темпом. Діти кричать, вигукують, галасують, аж десь у горах відбивається. Врешті доїздимо до нашого ресторану „Інтуриста". То простора бойківська хата. Входимо до середини, сідаємо й нам дають перекуску. Таку саму, як ми мали передтим. Але до того борщ, голубці й пироги, такі самі, як нам давали в Києві, Каневі, Черкасах, Тернополі, Львові. Обслуга ввічлива та дуже гостинна. Кругом чути лиш українське слово, а далі й пісню хтось завів . . . Та нам пора в дорогу до Львова. Пращаємось, дякуємо за вечерю й їдемо назад до Львова.

Калгари, Алберта

ФЕДІР ТОКАРИК НА НОВОМУ СТАНОВИЩІ

Федір Токарик

Нам мило подати до відома ширшого українського загалу, що п. Федір Токарик, який був донедавна екзекутивним директором партії Суспільного кредиту на Південну Алберту, з початком місяця лютого ц.р. став призначений представником броварної компанії „Онкел Бен'с" на Південну Алберту з осідком у Калгари. Нова броварна компанія, що має свій головний осідок у Британській Колюмбії, з початком червня ц.р. відкриває великий бровар в місті Ред Дір.

П. Ф. Токарик є широко знаний як громадсько-суспільний діяч. Через кілька років він очолював клюб Українських бизнесменів та професіоналістів, а тепер є головою одного з комітетів при клюбі, який займається влаштуванням виставки вишивок, кераміки та інших зразків українського мистецтва в часі славного келгарського „стемпіду". Він теж організує виступ українських танцювальних груп під час „стемпід-у".

П. Ф. Токарикові бажаємо якнайкращих успіхів на його новому становищі.

Приятель

—o—

Інтервенція в обороні арештованих діячів . . .

(Закінчення з 7 стор.)

согір та д-р М. Сосновський зустрінулась з головою Відділу публічного зв'язку Комісії прав людини при ОН Дж. Н. Чеккато. У понад одногодинній розмові делегація з'ясувала проблему порушування прав людини в СССР та УССР, а також передала відповідні матеріяли. Меморандум Секретаріяту СКВУ у справі арештованих діячів буде пересланий всім членам Комісії прав людини при ОН, а згідно з резолюцією Економічної та Соціяльної Ради, ОН Комісія прав людини зажадає від урядів СССР та УССР виснення у справі арештованих у відповідь на формально зголошену скаргу Секретаріяту СКВУ.

На засіданні 31 січня Комісія прав людини Секретаріяту оформилась у такому складі: сен. П. Юзик — голова, И. Лисогір — заступник голови, митроп. Максим (Германюк), митроп. Мстислав (Скрипник), пастор В. Боровський, І. Білинський, М. Плавюк, д-р В. Галан і п-і Л. Бурачинська — члени. Секретарем Комісії є д-р М. Сосновський.

* * *

З днем 1-го лютого 1972 р. нова адреса бюра Секретаріяту СКВУ така:

World Congress of Free Ukrainians
49, Linden Gardens
London W2 4HG, Great Britain.

На згадану адресу треба надсилати все листування, пресу та різні матеріяли.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати якмасть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

Ім'я і

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

Вісті з Едмонтону

Загальні збори українських Професіоналістів і Промисловців

Загальні Збори членів Клюбу українських Професіоналістів і Промисловців в Едмонтоні відбулись у середу, 26 січня ц.р. о год. 6.30 вечора в авдиторії св. Івана. По вечері голова і члени управи склали звіти з своєї діяльности. Складено три меморіяли, підкреслив голова д-р Л. Фарина, в справі багатомовности і багатокультурности до провінційного уряду Алберти і до федерального уряду в Оттаві, зміни шкільного закону в Алберті, нової культурної політики в Алберті, що її зясував у половині липня 1971 р. тодішній прем'єр Алберти Г. Стром згадав теж про виступ прем. П. Трюдо з нагоди X конґресу КУК в Вінніпеґу в жовтні м.р., голова підкреслив, що треба далі продовжувати працю в справі багатомовности і багатокультурности тому, що по виборах в Алберті до влади прийшов уряд консервативної партії П. Логіда. Підкреслив, що комітет під проводом проф. д-ра М. Лупула з'ясував, на основі меморіялу про багатомовність і багатокультурність справу в університеті і тому тепер відбуваються виклади з історії України в університеті Алберти проф. д-ра І. Лисяка-Рудницького. Управі міста Едмонтону запропоновано відзначити українських піонерів, письменників і видатних діячів виписавши їхні імена на меморіяльній плиті в будинку міської управи. Ця справа саме тепер під нарадами комітету відзначення імен міської управи. Почесним членством Клюбу Українських Професіоналістів і Промисловців наділено 13 жовтня 1971 р. колишнього посла Василя Томина за його видатну діяльність як суспільного діяча. На конґресі КУК у Вінніпеґу Клюб репрезентували три члени, які брали теж участь у нарадах федерації Клюбів У.П. і П., що відбулась з нагоди конґресу. Заходом управи Клюбу вже появились 2 числа бюлетеню „Кларіон".

У четвер, 16 грудня 1971 р. відбувся спільний обід з членами німецького та скандинавського клюбів у готелі Мекдоналда, на якому виступив з промовою прем. П. Логід. Приявні вшанували теж пам'ять померших членів Клюбу: проф. д-ра О. Старчука, управителя школи Й. Мельничука та д-ра І. Челядина. За найкращі осяги з української мови в середніх школах виплачено 200 дол. нагороди найпильнішим учням (цям). Далі склали звіти: секретар Л. Дікур, скарбник В. Косташ, про стан членів А. Амброк: 270 звичайних членів і 6 почесних, далі д-р Бачинський і д-р В. Байрак, який запропонував, щоб стипендію для студентів університету підвищити до 250 дол. і призначити теж стипендію 300 дол. для учнів усіх українських парафіяльних шкіл в Едмонтоні. Від Провірної Комісії В. Дячук зголосив внесок схвалити управі абсолюторію за її діяльність, а Гр. Барабаш запропонував склад управи К.У.П. і П. на 1972 рік у такому складі: д-р В. Байрак — голова, Д. Дікур — заступник голови, д-р Бачинський — секретар, В. Косташ — касієр і членами: Й. Степа, Р. Дзеник, О. Мулька, А. Кіт та Р. Осташевський. Представниками до відділу КУК: О. Мулька, Л. Дікур і А. Кіт.

Новообраний голова подякував за довіря і просив членів до активної участи та користуватись обома мовами. Підкреслив, що Шевченківську меморіяльну доповідь в університеті Алберти, в четвер 23 березня о год. 8-ій вечора в Маршал Торі будинку, виголосить проф. д-р Богдан Боцюрків з Оттави. **В.Б.**

win $150 1st prize
2nd prize $75
3rd prize $50
OFFERED BY
orest studios
to celebrate their 20th anniversary
the brides of 1972 contest ....
PHONE FOR APPOINTMENT TODAY — 479-3171
8733-118 ave. edmonton,

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.
Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграватн українські мелодії, а ансамбль українського танцю „КОБЗАР" буде танцювати українські танці.
Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

Товариство українських музик

(АБ) В неділю, 27 лютого в залі УНО в Едмонтоні відбулися перші сходини українських музик та музикологів, що зацікавлені українською музикою та музичною творчістю українських музик від передвоєнних часів аж дотепер. Ініціяторами новоснованого товариства були п-і Н. Дмитрук, п-і І. Павликовська і п. С. Яременко.

Предсідником основуючих сходин був проф. С. Грох, а секретаркою п-і М. Дитиняк. П-і І. Павликовська в дуже цікавій формі пояснила поодинокі точки статуту.

До управи новозаснованого товариства вибрано: п-і Н. Дмитрук — голова, п. Р. Солтикевич — перший заст. голови, п. С. Яременко — другий заст. голови, п-і М. Дитиняк — секретар, п. С. Грох — касир і п-і А. Байрак — пресова референтка.

Членами статутової комісії є: п-і І. Павликовська, п. Ст. Грох, п-і О. Олійник і п. Р. Солтикевич.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

БУДЬМО МИЛОСЕРДНІ І ДОПОМОЖІМ НАШИМ БРАТАМ

Милосердя супроти ближніх у потребі — це шляхетна річ. Своєчасно „УВісті" писали про потребуючих у Бразилії, де особливо велике запотребування на українські шкільні книжки. Збірку українськими ,шкільними книжками започаткувала п-і Марія Хомин, яка подарувала нові, цінні книжки та оплатила посилку. Кілька шкільних книжок передала теж п-і д-р М. Кейван, а п-і О. Аронець подарувала дуже багато книжок, вагою 24 фунти. Тому в травні і в липні 1971 р. вислано дві посилки книжок, за оплатою, 7,25 дол. Крім того вживані речі і легке взуття, але в доброму стані, склали такі жертвенні пані: Єва Фалик, Софія Зинич, Софія Процишин, д-р Марія Кейван, Катерина Логос, Емілія Гоголь та Н. Н. В червні і в вересні 1971 р. вислано дві посилки за оплатою 14 дол., а 22 лютого ц.р. теж дві посилки за оплатою 11.50 дол. На оплату посилок склали пожертви такі особи: Е. П. Гоголь — 10 дол., о. М. Нинчка, ЧСВВ — 5 дол., С. Г. Зиничі — 3 дол.; Ева Фалик, К. Г. Турко, Евдокія Вовк і Софія Процишин — по 2 дол.; Ю. Візнюк, М. Лаврин та В. Гринчук — по 1 дол. п-ве: М. Лаврин послужив двічі завезти автом на пошту і надати посилки, а Е. Процишин остацню посилку.

Всі посилки йдуть на руки Владики Йосифа (Мартинця), ЧСВВ і від нього та о. С. Красняка надходять зворушливі листи з подякою і благословенням. Яке це приємне почування поділитись з потребуючими хоча-б однією книжкою, хоча б одним доляром. „Хто поможе дрібницею, Бог заплатить сторицею". Хай ці слова западуть нам глибоко в серце, щоб бодай у цьому Великому Пості ми зробили добре діло нашому братові і ближньому. Моя щира подяка за вашу співпрацю і ваше зрозуміння.

О. Харина

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 12 березня:
о год. 3-ій пополудні відбудеться в „Ювілейній Авдиторії" концерт української молоді на пошану Т. Шевченка з участю учнів Рідних Шкіл і Курсів Українознавства ім. І. Франка. В програмі доповідь про Т. Шевченка учениці Курсів Українознавства, співи, деклямації, танки.

* * *

Субота, 18 березня:
о год. 7-ій вечором сходини гуртка книголюбів у п. С. Климкович, 10974 - 116 вулиця.

* * *

Неділя, 19 березня:
о год. 2-5 попол. в залі УНД-ому „весняний чай" Другого відділу т-ва „Добра воля" катедральної парафії. В часі прийняття роздача нагороди за найкращі писанки. Нагороди роздасть албертський міністер культури, молоді та розваг Г. Шмід.

* * *

о год. 7.30 вечора загальні збори членів Українського Народного Дому, 9620 - 109 Авеню.

Доповідь проф. Б. Боцюркова

На запрошення Комітету східно - европейських студій при Албертському університеті та Клюбу українських професіоналістів і підприємців директор Совєтських та східно - европейських студій при Карлтонському університеті в Оттаві проф. д-р Б. Боцюрків виголосить доповідь на тему: „Політична опозиція в Радянському Союзі".

Доповідь відбудеться в четвер, 23 березня в год. 8-ій вечора в залі „Торі" Л.Т. 12 Албертського університету.

Реколекції в катедрі св. Йосафата

В днях від 12 - 19 березня ц.р. відбудуться в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні духовні вправи (реколекції).

Науки будуть відбуватися кожного дня в год. 9-ій ранку та в год. 7.30 вечора. Перша наука буде в неділю, 12 березня вечером.

Духовними вправами буде проводити о. М. Дядьо.

За майбутнє української мови й культури в Канаді

ДОПОВІДЬ ПРОФ. Д-Р ЯР. РУДНИЦЬКОГО В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон (ОУПС). Тут відбулася в днях 23-25 лютого ц.р. учительська конференція з доповідями та дискусіями на педагогічні теми. Багато уваги присвячено справі навчання мов у школах різного типу й рівня. З запрошених українських промовців у конференції вз'яв участь проф. Яр. Рудницький із Вінніпеґу. Він виголосив три доповіді в днях 24 й 25 лютого, а саме (в англійській мові:) „Мовне взаємнення — комунікація в багатокультурному суспільстві" та (в українській мові:) „Потреби в навчанні української мови в публічних школах" і „Майбутнє української мови й культури в Канаді". В усіх доповідях проф. Рудницький підкреслив „нову еру", що настала в Канаді в зв'язку з рекомендаціями королівської комісії двомовности і двокультурности й урядовою проклямацією прем'єрміністра П. Е. Трюдо з 8-го жовтня 1971 р., на основі яких Канаду визнано за „багатокультурну й багатомовну країну в контесті двох офіційних і багатьох неофіційних мов". Автор виступив проти концепції „обезмовлених культур", мовляв Канада є „двомовна й багатокультурна", як теж і проти безкритичного зрівнювання всіх мов у цій країні, називаючи їх без розбору „канадськими". В протилежність до поглядів д-ра Б. Гоголя, мовляв тільки „англо-французький факт" в Канаді є леґально-конституційною проблемою, проф. Рудницький ствердив, що визвання „обласних мов", в тому української, повинно бути теж леґально-конституційною проблемою, чи то на федеральному рівні, чи провінційному. Нав'язуючи до свого меншинного звіту двомовности і двокультурности з 1967 р., він висловив думку, що західні провінції, зокрема Алберта, могли б стати „північно-американською Швайцарією" з англійською мовою як офіційною, двомовними (офіційними) англо-французькими округами й врешті двомовними обласними (напр. англо-українськими) округами, основаними на леґально-конституційному визнанні української (й німецької) мови в степових провінціях як обласних мов".

Велику надію висловив проф. Рудницький на рішення й рекомендації конґресу культурної спадщини Алберти, що має відбутись з урядовою допомогою в червні ц.р. В інтерву з пресою, радіо й телевізійними станціями проф. Рудницький висловив сумніви про те, що вона „багатокультурна "політика зв'язана з виборами до федерального уряду в 1972. Рекомендації королівської комісії з 1970 р. й „багатокультурна" акція уряду в Оттаві з 1971 р. були тільки логічними наслідками праці королівської комісії ще з 1963 р. й виникли — на його думку — незалежно від виборів у 1972, чи 1976 роках! Перебування проф. Рудницького й його виступи в Едмонтоні викликали живу дискусію членів конференції й широкого загалу. Перебуваючи в Едмонтоні ,він був гостем Організаційного Комітету під керуванням проф. М. Аффалтер і піклуванням пп. Р. Свекли; його представляв присутнім Василь М. Кобилюк, член комітету.

Загальні збори Українських піонерів

В неділю, 13 лютого ц.р. відбулися загальні збори Товариства Українських піонерів Алберти в залі Українського Народного Дому в Едмонтоні. Збори відкрив голова Т-ва п. Н. Довганюк, а відтак проводила зборами вибрана президія в такому складі: кол. посол В. Томин — предсідник та п. Н. Слован — секретар.

Антін ХОМЛЯК, голова т-ва піонерів

Звіти з діяльности товариства за 1971 р. склали голова п. Н. Довганюк, заступник секретаря п. Д. Прокоп та касієр п. В. Лупул, який сказав, що на конті Товариства в банку є 1.630.00 дол. Голова контрольної комісії п. А. Хомляк заявив ,що все діловодство Товариства є в найкращому порядку й поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, що всі приявні прийняли грімкими оплесками. Про діяльність редакційного комітету звітував д-р Н. Голубіцький, який заявив, що комітет уже назбирав багато матеріялів до нової книжки, яка повинна мати такі розділи: поступу фармерської індустрії албертських українців, участь та осяги українських юнаків у канадських збройних силах під час першої та другої світової війни, народні доми Алберти та їхня роля в плеканні української культури, піонерські школи між українцями, початки та розвиток українських бизнесовців, зріст числа українських професіоналістів ітд.

До редакційного комітету належать: шкільний інспектор І. Горецький, лікар д-р Н. Голубіцький, учитель гайскул в Едмонтоні В. Косташ, інж. М. Фляк, Н. Бoханецький і Д. Прокоп. Комітет дібрав собі ще до співпраці аґронома Ф. Маґеру.

До статуту товариства внесено декілька доповнень. М.ін. вирішено, що відтепер Товариство буде називатися по англійськи: „Ukrainian Pioneers and Old Timers Association of Alberta".

Дальше вияснено, що членом товариства може бути кожна особа українського походження ,що живе в провінції Алберта, принимає вповні статут Товариства та заплатить 5.00 дол. членської вкладки при вписі в члени товариства. Одною з головних цілей товариства було й досі є зберігати пам'ять про всіх українських поселенців у Алберті, які можуть бути зразком до наслідування молодому поколінню за їхню велику відвагу, великий ідеалізм та любов ближнього. Їхня віра в вартість постійної корисної праці, віра в кращу будучність та непохитна віра в Бога додавали їм сили в життєвому змаганні. Все те треба записати на науку грядучим поколінням. Також треба записати всякі прихильні нам вислови розумних визначних англійців. На примір 1951 р. домініяльний посол Валтер Токар говорив про українців так: „Як фармери, професіоналісти та бизнесовці українці належать до найкращих. Канада є правдиво горда з ґеройських учинків українських канадців у двох світових війнах на полях боїв за збереження свободи для народів світу. Канада вдячна теж за прецінний культурний вклад українців для росту нашої молодої нації".

На зборах вибрано нову управу Товариства на черговий рік в такому складі: голова — п. Антін Хомляк, заступники — Н. Солован і д-р Н. Голубіцький, секретар — Н. Бохонецький, а його заступник — Д. Прокоп, В. Лупул — скарбник. На директорів вибрано ще: Т. Федорук, Ю. Федунець, С. Василевський і А. Кондарютк. Членами контрольної комісії є: Д. Дорош, В. Томин та І. Горецький.

Головною ухвалою зборів було піддержка минулорічного рішення видати другу книжку про українських поселенців у Алберті в англійській мові.

„Тарас Г. Шевченко, як мистець-маляр"

(Кт) У неділю, 19 березня ц.р. о 3 год. 30 хв. по полудні в катедральній авдиторії св. Івана 10611 - 110 Евеню, відбудеться ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ. У програмі: катедральний і сумківський хори-диригент Р. Солтикевич, жіночий ансамбль „Мережі", сольоспів-сопрано Єлисавета Ендерсон, мистецьке читання творів Т. Шевченка, д-р І. Прокоп. Промову на тему: „Тарас Г. Шевченко, як мистець-маляр" скаже артист-маляр В. Доброліж. Промова буде ілюстрована діапозитивами (слайдс).

На концерт запрошується українське громадянство Едмонтону й околиці.

Едмонтон, Алберта
ДРУКАРНЯ
„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:
- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білєти
- базарові квитки
- книжки
- журнали

Загальні збори Пласт-Приюту

(ос) Новим головою Пласт-Приюту на 1972 рік є п. Іван Бумбак. Його вибрали на загальних зборах Пласт-Приюту в суботу, 26 лютого ц.р. о год. 4:30 поп., в новому Пластовому Домі. До управи були теж вибрані: Іван Ільків — заступник, д-р Л. А. Байрак — секретар, Стефан Пухир — скарбник. До жіночого комітету ввійшли: п-і С. Солтикевич — голова, і п-і: Л. Гавриш, О. Тарнавська, О. Саварин, Е. Байрак, П. Дедів і М. Порохівник — члени. До господарського комітету ввійшли: В. Бурак — голова і п-ве І. Стадник і О. Дедів — члени. Контрольна комісія була обрана в складі пп. В. Маркевича, М. Наконечного і Г. Маркова.

Присутніх на Зборах 37 осіб. Їх відкрив діючий голова, д-р Л. А. Байрак, вітаючи всіх, і рівночасно прохаючи вибрати предсідника і секретаря загальних зборів. Збори вибрали на предсідника п. І. Хому, на секретаря п. П. Саварина.

Звіти складали: діючий голова і секретар рівночасно д-р Л. А. Байрак, п. С. Пухир — скарбник, голова жіночого комітету п-і С. Солтикевич, голова господарського комітету п. В. Бурак і голова контрольної комісії п. М. Кучер. На внесок голови контрольної комісії, п. М. Кучера, збори одноголосно схвалили уступаючій управі абсолюторію. Після того присутні вибрали нову управу у згаданому складі.

Зі звітів ясно, що найспрвніше працював жіночий комітет під головуванням п-і С. Солтикевич. Комітет не тільки продавав льотерійні квитки в Вестмавнт Шопінґ центрі, але й розіграв телевізора, уладив базар в Нортґейт Шопінґ центрі, помагав при забаві ітп. Взагалі, як вислід праці Пласт-Приюту, на новий пластовий дім вплинуло $2,800.00 і в касі осталось ще понад $800.00, за які Пласт-Приют плянує купити устаткування і допомогти в купівлі плоту.

Дякуючи за довіря, новообраний голова п. І. Бумбак просив батьків і матерей про дальшу співпрацю і працю для пластової молоді — „наших васних дітей". „Як будемо працювати — так будемо мати" казав п. Бумбак. П. Саварин, станичний, побажав з черги успіхів нововибраній управі, а Пласт-Приютові подякував за велику поміч в купні нового дому та матеріяльну і моральну поміч взагалі. „Якби за Пластом не було праці і помочі батьків і матерей з Пласт-Приюту, ми сьогодні не втішалась би такими успіхами" заявив п. Саварин. З нових справ порушено, але не вирішено, участь едмонтонського юнацтва в міжкрайовій ювілейній зустрічі пласту в Іст Четем, коло Ню Йорку, від 17-25 серпня, ц.р. Збори закінчилися о год. 5:30.

Слухайте релігійних радіопередач

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

13 березня — Шевченківська програма філії УНО.

КОМІТЕТ ГРОМАДСЬКОЇ ДІЇ ЗА ПАТРІЯРХАТ ПОМІСНОЇ УК. Церкви в Чікаґо з отцями архиепископських синодів під час урочистих святкувань 80-тих роковин нашого Первоієрарха Кир Йосифа VII, в Чікаґо 20 лютого 1972 р. Посередині сидять (зліва): Торонтський єпископ Кир Ісидор Борецький і Чікаґський єпископ Кир Ярослав Ґабро. Стоять (зліва): дир. П. Семків, д-р Р. Кобилецький, д-р І. Лисейко, д-р М. Харкевич, інж. Р. Вігун, ред. М. Панасюк, п. Л. Шандра, дир. О. Плешкевич, інж. Д. Григорчук, д-р Я. Кокорудз, інж. Д. Плецький і ред. М. Денисюк.

УРОЧИСТІ СВЯТКУВАННЯ В ЧІКАҐО НА ЧЕСТЬ ПЕРВОІЄРАРХА

Єпархія Св. о. Миколая відзначила особливо святково 80-ті роковини народження Голови Помісної Української Католицької Церкви й досмертного Голови її Постійного Синоду, Верховного Архиєпископа Йосифа VII Кардинала Сліпого. В неділю, 20 лютого 1972 р. перед полуднем в усіх церквах єпархії, переповнених вірними, були відслужені урочисті святі Літургії в намірені Ювілята, за помісність Української Католицької Церкви й за страдальний український нарід.

В катедральній церкві св. о. Миколая Архиєрейську Святу Літургію служили чікаґський єпископ Ярослав (Ґабро) й гість, торонтонський єпископ Ісидор (Борецький), в сослуженні парохів двох найбільших чікаґських парафій — катедри Св. Отця Миколая о. прелата П. Леськова й парафії Святих Володимира й Ольги о. М. Бутринського та парохів інших чікаґських парафій.

По полудні відбулася в Чікаґо святкова академія — концерт на честь Ювілята при участі 2.700 вірних українських католицьких парафій Чікаґа та околиці.

Святкову Академію розпочало об'єднано вісім хорів молитвою „Отче наш", яку проспівано коло 350 хористів (дітей, молоді й старших) під управою о. І. А. Кротеця, СДБ з парафії св. Володимира й Ольги. Цей збірний виступ співаків чікаґських хорів та їх мистецьке виконання Господньої Молитви викликало велике духовне піднесення серед багатолюдної авдиторії. Імпозантна барвиста картина об'єднаного виступу всіх хорів та репрезентантів всіх прошарків організованої української спільноти — були справжнім втіленням гасла урочистих святкувань, яке видміло із мистецько оформленої сцени „ЄДНІСТЬ ЦЕРКВИ І НАРОДУ — ПАТРІЯРХАТ" поруч величнього портрета Ювілята Кир Йосифа VII.

Академію відкрив святковою промовою Владика Кир Ярослав, закінчивши її привітаннями — „Найдостойнішому Ювілятові від імени об'єднаної громади, з глибини сердець пливучі найщиріші побажання кріпкого здоров'я, дальшої витривалости та сильної віри в перемогу всім нам дорогої мети: завершення структури нашої Помісної Української Католицької Церкви нашим Українським Католицьким Патріярхатом.

Головним промовцем чікаґських святкувань був Торонтський Владика Кир Ісидор Борецький, який у своїх промовах всебічно змалював сильветку могутньої постаті в сьогочасній історії України Блаженнішого Верховного Архиєпископа.

Англійською мовою промовляв Р. Завадович, мол., закінчивши свою промову цитатою відручного письма Папи Павла VI з побажаннями Блаженнішому Кир Йосифові щоб його „діло увінчалося щасливим закінченням.

Мистецьку частину святкової академії — концерту виконало 8 місцевих хорів, виступаючи окремо або в деяких точках збірно під мистецьким керівництвом дириґентів: о. І. А. Кротець — „Черемшина" й „Дніпро", юні хори парафії св. Володимира й Ольги; В. Дзуль — юний хор „Ватра" Осередку СУМА ім. М. Павлушкова; С. Проців — юний катедральний хор; Г. Мрищук — ансамбль гітаристів юного катедрального хору; Р. Андрушко — чоловічий й мішаний хор „Прометей" парафії св. Володимира й Ольги; Юрій Позняк — хор при церкві св. Йосифа; Ю. Яримович — хор „Сурма" і д-р Я. Кокорудз — катедральний хор „Славута". „Богородице Діво" — сольо на тлі хору виконала Л. Опихана-Айвз, в іншій сольовій партії виступив З. Гук. Фортепіяновий акомпаньямент — В. Шуть і Г. Федорців. Хор „Прометей" парафії св. Володимира й Ольги виконав „Псальми Русламові" у супроводі симфонічної оркестри. Поему Р. Завадовича „Владика нескорених" деклямувала Д. Білик.

Свято закінчено церковним гимном „Боже Великий, Єдиний" у виконані об'єднаного хору під управою д-ра Я. Кокорудза, дириґента катедрального хору „Славута".

Кінцеве слово виголосив ред. М. Панасюк, голова Комітету громадської дії за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви, що був організатором урочистих чікаґських святкувань на честь нашого Первоієрарха, які відзначала об'єднано організована українська спільнота під протекторатом Владики Кир Ярослава.

Чікаґський Комітет громадської дії за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви очолюють члени президії — ред. М. Панасюк — голова, інж. Р. Бігун, дир. Ом. Плешкевич і п. Л. Шандра — заступники голови, д-р І. Лисейко і д-р І. Микитюк — секретарі. В Раді комітету заступлені 84 організації, в тому церковні організації всіх місцевих і довколичних парафій та загальногромадські, а між ними ЛАУП — відділ УККА, Асоціяція Українців Америки, Організації Визвольного Фронту, Братні Організації Державного Відродження України, Об'єднання Прихильник і в Визвольної Боротьби Украї, ни, жіночі та фінансові організації й організації молоді.

У чікаґських святкуваннях приймав участь також Координаційний Комітет українських організацій Канади й ЗДА за здійснення Патріярхату УКЦеркви, що був заступлений всіма його членами чікаґської групи під проводом заступника голови президії д-ра Ю. Городиловського.

Напередодні святкува н ь відбулася в суботу, 19 лютого 1972 р. зустріч представників 84 организацій — членів Комітету громадської дії за Патріярхат УКЦеркви з Отцями Архиєпископських Синодів, Кир Ярославом і Кир Ісидором. Під час цієї вийняткової зустрічі промовляли обидва Владики, подавши також відповіді на питання представників організац і й про актуальні сьогочасні проблеми Української Церкви. Всі учасники враз з Владиками підписали по-мистецьки оформлені привітання і заяву пошани й відданости своєму Первоієрархові-Ювілятові та запевнення, що будуть виконувати всі постанови другого Ватиканського Собору про Східні Церкви, будуть дотримуватись рішень наших Архиєпископських Синодів у справах обряду, духовости, ідеології та релігійно-національного виховання молоді й що докладуть усіх зусиль, щоб зберегти нашу Церкву українською для грядучих поколінь.

Микола Денисюк

Ще один успіх баритона Ярослава Щура

У минулому році основано у Вінніпезі „Оперу Манітоба", культурну установу, що намагається оживити в ділянці опери культурне життя Вінніпеґу та цілої провінції. Головними напрямними цієї установи є використовування місцевих талантів, показати оперні вистави поза Вінніпеґом і започаткування оперної школи.

У 13-членній дирекції „Опери Манітоба" є двох українців, адв. Кен Алилуя і д-р Борислав Білаш. Після дбайливої підготовки премієрою „Опери Манітоба" був „Сивільський Цирулик", клясична опера Россіні, яка при кінці січня впродовж трьох днів заповняла модерний „концерт гол" у Вінніпезі.

баритон Ярослав ЩУР

Баритон Ярослав Щур виступив у ролі фіорелля. Вінніпезькі музичні критики Меделейн Берніє і Ронадл Гібсон висловилися дуже прихильно про цей виступ нашого співака.

Вокально-мистецький шлях Я. Щура довгий і невдячний, сповнений великою любовю до співу, до української пісні зокрема, та переплітаний й твердою волею і постійною працею над собою. Цей шлях почався ще в 1946 році, коли Я. Щур ставив перші естрадні кроки, як соліст відомого дивізійного хору „Бурлака". Дивним збігом обставин співоча карієра баритона Щура набрала на початку другого 25-річчя нового оперного формату, бо „Опера Манітоба" послідовно плянує приготування 2-3-ох оперних вистав річно, з Я. Щуром, як одним з постійних членів цього ансамблю.

На своєму 25-річному співочому шляху Я. Щур мав також неменші успіхи в українських операх „Запорожець за Дунаєм", „Ноктюрн" і „Наталка Полтавка" та в ряді самостійних концертів в усіх головних містах Канади і ЗДА. Він також успішно виступав у радію й на телебаченні. Коли до цього додати численні вокальні виступи на різного роду академіях, концертах і національних імпрезах у Вінніпезі та поза ним, то можна сміливо ствердити, що Я. Щур гідно та чесно виконує свій обов'язок супроти української спільноти в Канаді.

Завдяки наполегливости в праці над собою та сильній волі Я. Щур, після двох років навчання в албертському музичному коледжі в проф. Д. Березенця (Едмонтон), записався на музичний відділ манітобського університету, щоб після доповнення деяких теоретичних предметів осягнути диплом учителя музики.

У широко-закроєних плянах Я. Щура є також низка самостійних концертів у ЗДА, Канаді та Европі. Віримо, що українська громада щиро та громадно зустріне ці концерти, бо Я. Щур заслужив собі на це й першорядною технікою виконання та дбайливо приготовленим репертуаром і своєю прикладною поставою українського громадянина, батька й мужа.

Р. Романович

Привіти з нагоди 80-ліття Верховного Архиєпископа Кир Йосифа

(УПБ, Рим) — В останньому часі приходить дуже багато привітів до Блаженнішого Кир Йосифа, деякі з дуже цікавими замітками і споминами. Як зразок поміщуємо тут, здається чи не найстаршого сеньйора, 92-літнього проф. Михайла Губчака з Тернополя.

* * *

Ваше Блаженство, Блаженніший Верховний Архиєрею Нашої Помісної Української Католицької Церкви — Князю!

Згадуючи свої в початкових роках мого учителювання особливі переживання, я є в праві бути свідомим того, що я набув незаперечний привілей чванитися, бо з плеяди колишніх педагогів тернопільської української гімназії я — з ласки Всевишнього є нині єдиний живучий, що пам'ятає Вас, Ваше Блаженство, як 18-літнього вродливого стрункого юнака зі славою визначно здібного учня-абітурієнта тої ж Алма Матер в шк. р. 1910-11. А по шістдесяти і одному роках, з яких впродовж сімнадцяти довелось Вашому Блаженству як каторжному в'язневі засвідчити вірність Христовій Церкві тілесними терпіннями та й душевними поруганнями зі сторони безжалісних жорстоких ворогів Христа — я — з ласки Всевишнього (вже у 92-му році жизні) як один серед мільйонів української католицької спільноти — доступив нині щастя бачити і величати у Вашій Найдостойнішій Особі Незламного Ісповідника Христової Євангелії — Неустрашимого Борця — Оборонця Вікового Достояння нашої Прадідівської Св. Церкви — Нашу всієї української католицької Спільноти Велику Надію!

І так, з мандатом давним — давного співжильця в будинку тернопільської гімназії при вулиці Косцюшка ч. 9 — і як нинішній парафіянин Церкви Святих Володимира і Ольги в Чікаґо — я, в День сімнадцятий місяця лютого Року Божого 1972-го, у Благословенне Славне Вашого Блаженства 80-річчя, поспішу молитовно заявити свої найщиріші з глибини душі привітання — побажання:

На многі і многі і благі літа, Владико!

Михайло Губчак

Помер мистець проф. Лев Ґец

У четвер, 16 грудня помер у Кракові мистець проф. Лев Ґец, а тиждень пізніше, 23 грудня похований на Раковицькому цвинтарі в цьому ж місті.

Лев Ґец прийшов на світ 13 квітня 1896 р. у Львові і 18-річним юнаком зголосився добровольцем до Українських Січових Стрільців, де виявився як воїн мистець поруч із І. Іванцем Сортхеєм та іншими. Епопею УСС увіковічнив в Антології стрілецької творчости. Інтернований поляками перебував у таборі на Домбю б. Кракова, а звільнений в 1920 р. вступив до Академії Мистецтва у Кракові, яку закінчив з блискучим успіхом. Від 1924 — до 1939 р. був учителем рисунків у польській гімназії в Сяноці, де був душею музею „Лемківщина". В ньому зібрав, з тодішніми діячами в Сяноці катехитом о. Степаном Венгриновичем і адв. д-ром Василем Блавацьким, мистецькі твори з українських католицьких церков на Лемківщині, головно ікони невідомих мистців і зберіг їх перед знищенням підчас насильного переселювання українського населення Лемківщини поляками безпосередньо по II світовій війні.

Його картини-імпресіоністичного напрямку і своєрідного індивідуального, романтичного стилю, розсіяні по різних музеях і приватних збірках: у Львові, Ягайлонському університеті в Кракові, в Римі і в Америці.

Був членом організації українських мистців АНУМ, заходом якої і вийшла його монографія в 30-их роках та приймав участь у мистецьких виставках у Львові, Сяноці, Кракові та інших містах. Під час II світової війни був двічі арештований німцями в Сяноці і в Кракові, а по війні поляками і пересидів 18 місяців у зв'язці в Ряшеві. Незважаючи на переслідування політичної поліції Академія Мистецтв запросила його на свого професора як високоосвіченого мистця і знаменитого викладача і в Академії працював від 1950 — до 1961 р., коли то перейшов на емеритуру осягнувши 65 р. життя. В 1968 р. вийшов його альбом із 100 рисунками архітектурних пам'яток Кракова. Як український патріот державник цікавився до самого кінця всіма проявами життя української спільноти в Польщі і в вільному світі та в поневоленій Москвою Україні.

В.И.П.

Стрижії в містечку Маракабо, Венезуеля, звернулись до уряду з проханням, щоб заборонили молодим хлопцям носити довге волосся, бо інакше вони всі збанкрутують.

В минулому році в Югославії зібрано 5,26 мільйонів тонн збіжжя, в порівнанні з 3.97 мільйонами тонн в 1970 р.

БАТУРИН

Історична повість (23)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Усіми люблений діякон, що, відправивши Службу Божу в своїй церкві, обходив вали й мури, нераз ставав, знімав очі вгору й молився «да отніметься чаша сія от нас!»

Аж 31 жовтня вранці варта на замкових мурах дала знак, що ворог надходить.

Заворушився город. Хто почував себе спосібним до бою, біг у замок.

Жінки несли харчі, напитки, воду, старі діди, що вміли осмотрювати, і бабусі-знахорки, що знали зашіптувати рани, й собі шкандибали туди, де могла для них бути робота. Немічні й безсилі молилися в церквах «да отніметься чаша сія».

Невеликий московський відділ наближався.

Вже й голим оком, і не з вежі, а з валів можна було вичислити людей і коней. Небагато їх. Мабуть передня сторожа, а може знов тільки післанці для переговорів.

Так воно є, бо наперед висунулося трьох драгунів з білою хоругвою.

«Не стріляти!» — гукав оббігаючи мури Чечель.

«Дожидати знаку!» — приказував Кеніґзен.

Тишина.

«Князь Дмитро Михайлович Ґоліцин», — завважив хтось.

«Цей самий, що ми вже його раз не впустили».

«Лізе, як свиня в город. А бий же по рилі!»

«Не смій стрілять!» — Гасив цей запал полковник Чечель.

«Чекай знаку!» — приказував Кеніґзен.

Ґоліцин під вали не під'їхав. Після своїх парляментаріїв.

«Пустіть нас у город!» — кричали вони до козаків.

«У город не можемо нікого впустити, гетьман не велів. І не впустимо, ми вже вам раз це сказали».

«Лист від його величества царя веземо».

«А щоб ти пропав разом з отсим листом».

«Нехай цар пише до свого батька, чорта хвостатого, а не до нас».

«Ти, небоже, мабуть адресу поміняв, замість до пекла, до Батурина привіз».

«Та що з ним балакати, москаль! Стріляй! Це вся кому зрозуміла мова».

«Не важся, — біла хоругов!»

«Так що? Закрасім її на червоно».

Командант насилу здержував козаків.

«До кого лист?» — питає.

До сердюцького полковника Чечеля», — відповідає москаль.

«Давай його сюда!»

«Кого? Лист, чи москаля?»

«Лист».

«Не треба нам його листу. Не бажаємо знати, що пише цар. Знаємо, знаємо його зміст: піддайтесь, а помилую вас».

«Не віримо цареві, він не раз слово ломив. Чого стоїш? Стріляй!»

Чечель сердиться. «Не вам тут приказувати, а мені, на мене гетьман команду здав. Лист треба прийняти й прочитати. Так не може бути!»

Спустили з валів драбину, підіхав царський післанець і на кінці списа подав козакам лист, який доручено Чечелеві.

Цар сповіщав команданта города Батурина, що гетьман зрадив царя і Україну, злигавшися зі шведами і з поляками на шкоду робучого народу і на затрату святої православної церкви. Супроти того радив, щоб Чечель впустив у замок один полк царської піхоти, а то для більшої безпеки. Заспокоював батуринців, щоб не боялися шведів, бо скоро він сам цар, у власній своїй особі до Батурина приїде. Лист був написаний так, ніби то цар ніякого сумніву в вірности Батурина і в прихильности Чечеля до себе не має і ніби то йому дуже на добрі й на безпеці Батурина залежить.

Чечель, прочитавши письмо, задумався. Не важко було догадатися, що могло воно мати тільки два завдання, або спробувати востаннє переломити вірність батуринських борців для гетьмана і перетягнути їх на свій бік, або прямо піддурити їх, щоб дістатися на замок, захопить його в свої руки і тяжко покарати козаків і міщан за їх доторішній непослух і за вороже відношення.

І те і друге було Чечелеві не по душі. Він хотів додержати присяги на вірність гетьманові, але-ж і долі Батурина не хотів брати на свою совість.

Тому то й попрохав Ґоліцинових людей підіждати, а сам скликав своїх старшин і визначних батуринців на раду.

Двічи прочитав їм царське письмо.

«Хитрощі!» — крикнув Кеніґзен. «Боюся данайців навіть, як вони приносять дари». Рішучо противлюся, щоб впускати московський полк. Хочу додержати вірности мойому реґіментареві, на те я офіцер. Офіцерське слово, — річ свята».

«Один полк, — завважив Левон Герцик, — для нас нестрашний. Нас більше тут».

«Хоч би ми тільки одну сотню впустили, так, значиться, ворог у твердиню увійшов».

«Можна розоружити».

«Щоб мати ворога не лиш перед собою, але і в середині? Тоді пильнуй не тільки мурів і валів, але й того полку. Не впускаймо».

Генеральний осаул Гамалія був теж тієї гадки, — щоб не впускати. «Впустимо, перейдуть браму і хто нас впевнить, чи зараз таки не пічнуть бою. Вони в середині, а інші полки зверху, в двох огнях не устоїмось. І хто його зна, який це полк, може дві-три тисячі людей. Впускати ніяк не можна».

«А щож ви кажете, пане городничий?» — спитався Чечель.

«Що я кажу? Скажу, що город теж хоче і бажає собі додержати віри свому гетьманові Мазепі. Ми-ж мешканці його столиці. Коли столиця зрадить, чого-ж тоді сподіватися від інших міст? Батуринські міщани не бажають собі москалів. До мене з усіх вулиць приходять люди і просять, щоб не слухати прелестей царських, обіцяють терпіти обстріл, голод і всякі невигоди, дожидаючи гетьмана і шведів на відбій. Не впускаймо грецького коня до нашої Трої».

«І як же їх впускати?» — озвався батуринський сотник. «Хіба-ж ми діти, щоб вірити влесливим царським словам. Це-ж підступ, більш нічого. Хочуть добути Батурин. Облога може потривати довго, може Батурин видержить її, а може гетьман визволить його, вдаривши на облягаючих. А так, — гадають собі москалі, піддуримо легкодушних черкасів і без труду і без всякої втрати дістанемо їх у свої руки».

«Пробуйте», — кричав Гамалія, — впустити. Город спалить, мешканців переріже, а нас на муки візьме».

«Це саме станеться», — завважив Герцик, — «якщо москалі Батурин добудуть».

«Станеться, або ні, на двоє баба ворожила. Чому нам не пробувати щастя?» — обстоював при своїм Кеніґзен. — «Як гинути, так краще зі зброєю в руці, по лицарськи, а не по рабськи. Я гармати не здам. Хіба по моїм трупі москалі в Батурин увійдуть, так мені Боже допоможи!»

Козаки, розставлені скрізь по замку і собі гукали: «Не впускати Москви, не вірити цареві, це підступ, звичайні хитрощі московські, ми замку не здамо!»

«Як же тоді і що гадаєте маю я відповісти цареві?» — питався Чечель.

Гамалія радив відповісти щось на зразок листу запорожців до султана. Чечель бачив, що Батурином опанував цей завзятий настрій, коли люди перестають спокійно думати. І він завз'ято стояв на тому, щоб Батурин оборонявся до останньої кулі і до останньої каплі крови, але розумів, що на всякий припадок цареві треба відповісти політично, бо лайливі слова негідні такого поважного моменту.

«Напишемо, казав, що ми вояки, і що наша річ сповнити приказ вожда. Наш вожд гетьман. Що з ним сталося, не наше діло знати. Хіба прийде другий гетьман, вибраний законним ладом і відмінить приказ тамтого.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПОСТУ

19 березня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 314

Брати, Бог, давши обітницю Авраамові, тому що не мав нікого вищого, котрим міг би поклястися, поклявся самим собою, кажучи: справді, я щедро поблагословлю тебе і дуже помножу твоє потомство.

І так виждавши терпеливо, одержав обітницю.

Бо люди, клянуться вищим від себе, і кінцем усякої їх суперечки для ствердження є клятва. Для того Бог, хотячи наслідками обітниці показати нагляднiше незмінність своєї ради, додав клятву, щоб ми в двох незмінних річах, в котрих неможливо, щоб Бог обманював, мали найсильнішу потіху, ми, що прибігли приняти предложену недію, котру маємо наче якір для душі, безпечний і кріпкий, що входить аж у нутро за завісу, куди ввійшов як предтеча за нас Ісус, ставши первосвященником навіки, за чином Мелхиседека.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 45

У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав:

„Учителю, я привів до Тебе мого сина, що має німого духа: і де схопить, рве його, і піниться він, скрегоче зубами і ціпеніє. Я говорив Твоїм учням, щоб прогнали його — та не змогли".

Він же, відповідаючи, каже йому: „О, роде невірний, поки буду я з вами? Поки терпітиму вас? Приведіть його до мене".

І привели його до нього. А як тільки побачив його, зараз дух затряс ним і він, повалившись на землю і качаючись, запінився.

І спитав батька його: „Від якого часу це йому сталося?" Той сказав: „Змалку. І часто кидало його в огонь і воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над нами".

Ісус же каже йому: „Коли можеш вірувати, то тому, хто вірує, все можливе". І зараз закричавши батько дитини, сказав крізь сльози: „Вірую, Господи, поможи моєму невірству!"

Побачивши ж Ісус, що збігається народ, погрозив духові нечистому, кажучи йому: „Духу німий і глухий, я тобі наказаю: вийди з нього і більше не входь у нього". І закричав і вельми потряс його та й вийшов; і став неначе мертвий, так що багато хто казали, що він умер. Ісус же взявши його за руки, підняв його і він устав.

І як входив у дім, то учні його питали на самоті: „Чому ми не змогли вигнати його?" І сказав їм: „Цей рід нічим не можна вигнати, як тільки молитвою і постом".

І вийшовши звідтіля, переходили через Галилею, і він не хотів, щоб хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: „Син чоловічий виданий буде в руки людям, і уб'ють його, і, вбитий, по трьох днях воскресне".

„НЕХАЙ БУДУ ТЕРПЕЛИВИМ БЕЗ УСЯКОГО НАРІКАННЯ"

(закінчення з 4 стор.)

національні. Маємо слабості, як артретизми, ревматизми, недуги серця, жолудка, нирок, печінки, і так дальше і так дальше; маємо терпіння з дітьми, діти зі старенькими родичами, маємо душевні терпіння: нас несправедливо осуджують, обмовляють, зневажають, помітують нами, підозрівають. Або нам не йде так, як ми плянуємо, ми розчаровані неповодженням, нас денервує галас, крикливі діти, гук автомобілів — все те випробовує нашу терпеливість, наші нерви. Для людей, що мають ширші горизонти крім „з'їдання щоденного хліба" терпінням є поневолення народу, винищування і деморалізація молодого покоління, нищення історичних культурних пам'ятків, церков — все те завдає тим людям великого болю, що нераз витискає на уста оклик: І як довго і защо Боже? Правда такі оклики не все є нарінканням, вони можуть бути формою молитви, але краще оформити нашу молитву іншими словами, бо в такому оклику є зародок нарікання!

Всі ми тепер переживаємо складні змагання за завершення нашої 'українськької католицької церкви патріярхією. І кілько то ми вже, не лиш подумали, не лиш сказали але й написали такого, що не повинно було мати місця! Кілько між нами було нарікань! Не нарікати то ще не значить здати позиції, перестати змагання, боротьбу! Коли ж не все йде „по нашим плянам" і бажанням, треба, змагаючись, здати побіду в Божі руки і сказати: „нехай буде воля Твоя". А тому, що справа Церкви це передовсім справа Божа, Він нас не опустить і „не забуде" своєї справи. Будьмо терпеливими без нарікання! Таку пораду дає нам Слуга Божий Андрій своєю молитвою: Змагайтеся але не нарікайте! Радше жертвуйте те своє терпіння за приспішення спов нення Божої Волі.

В нас можуть будитися думки: Боже! Чому так всі проти нас? чому навіть ті, що повинні боронити справедливості ,тримають із сильними цього світу? Але решту лишім в руках Божих. Якщо Він ще не дає відповіді, то Він знає чому це робить. В свій час буде його воля сповнена, бо ж інакше не може бути!!

В терпіннях часто забуваємо, що Господь Бог нас любить і нічого не дасть такого, що нам могло б пошкодити. Впрочім терпіння не є щось аж таке недобре! Чейже терпіннями Христос спас нас і весь людський рід. Терпіла Марія, Божа Улюблениця, терпіли Святі Божі Угодники, улюбленці Божі, — а то запорука, що й наші терпіння принесуть побіду і для нас особисто і для справ, що через них ми терпимо. Бути терпеливим без нарікання, то велика штука. А щоб ту штуку посісти, треба Бога про неї просити. Пам'ятаймо, що терпеливість без нарікання є доказом довір'я і любови до Бога. Терпеливість супроти людських вад є християнською чеснотою, яку варто плекати, бо терпеливі милі Богові та й люди таких люблять.

Ісус Христос був взором терпеливості без нарікання. Кожний священик, що приготовляється до святої Літургії, говорить про Ісуса Христа такі слова: „Як овеча на заколення ведено Його — а Він не відкрив своїх уст". Тоді, коли Його несправедливо оскаржували, Він не нарікав, навіть не відзивався на очернення, так, що аж Пилат дивувався і питав: „чи ж не чуєш кілько вони проти тебе виговорюють?" Ісус терпів, бо те Його терпіння було спасаючим для нас і приміром, що й ми маємо бути терпеливими без нарікання там, де ми, помимо старань, не можемо змінити справи.

Треба співчувати тим бідним людям, що по домах, шпиталях, старечих домах, обложені тяжкими недугами терплять. Їх ми повинні відвідати, потішити, розрадити і заохотити терпіти. Певно, що воно легше радити терпіти, як самому терпіти, але кожний має випити „свою чашу терпінь" і ніхто за нікого ані не родився, ані не терпить, ні не буде вмирати, ані не буде відповідати перед Богом. Кожний має „свою мірку" на те, щоб нести, а не на те, щоб нарікати!

Тома Кемпійський радить: „чого людина чи в себе, чи в других не годна поправити, те має терпеливо зносити, доки Бог інакше не велить... супроти таких перепон маєш молити Бога, щоб зволив прийти тобі на поміч і щоб ти міг спокійно зносити" (1:16). І ще „Старайся терпеливо зносити чужі вади і всякі немочі; бо і в тебе є чимало такого, що другі люди мусять теж зносити" (1 16).

Скінчім нашу роздуму словами молитви, якою молився той праведник Тома з Кемпу: „Хай при допомозі ласки Твоєї, Господи, стане мені можливим те, що з природи видається мені неможливим. Ти знаєш, як мало я можу терпіти і як то зараз я впадаю на дусі, коли навіть блага прикрість стане мені в дорозі. Всяка пригода нехай задля імені Твого стане мені милою і бажаною вправою, бо ради Тебе терпіти і жити в напасті, то річ дуже спасення для моєї душі" (3:19).

Померла Мати Катерина

(УПБ, Рим) — Василіянський жіночий монастир в Албано є італійським монастирем східнього обряду, що його заснувала в 1845 р. втікачка з території Київської Митрополії, після переслідування там з'єдинених католиків, черниця Макрина Мечиславська. Папа Григорій XVI віддав приміщення біля своєї літньої резиденції в Кастель Гандольфо і сестра Макрина заснувала там жіночий монастир східнього обряду. Згодом до нього вступали майже виключно італійки, але монастир зберігав східній характер і жив згідно із приписами Василіянського Типіку, хоч перейшов на латинський обряд. Довший час монастир обслуговували римо-католицькі священики, але в останніх роках завдяки Блаженнішому Верховному Архиєпископові Кир Йосифові монастир увійшов у склад нашого Чину Сестер Василіянок. Відтоді служать оо. Студити також там наші Літургії і сестри (в числі 9), хоч усі італійки, зберігають східню обрядову традицію. В цьому монастирі влітку відбулася генеральна капітула Чину Сестер Василіянок. У вересні 1971 р. монастир відвідав св. Отець папа Павло VI.

28 січня 1972 р. упокоїлася в Бозі черниця мати Анна Катерина (Таоміні), що перебувала 38 років у цьому монастирі і вела в ньому аскетичне життя. Службу Божу і похоронні обряди відслужив Блаженніший Кир Йосиф в сослуженні оо. настоятеля Студитської обителі в Кастель Гандольфо о. Антонія Рижака, о. д-ра Степана Гарванка і о. Івана Дацька з участю черниць з монастиря в Альбано та черниць Василіянок з Риму на чолі з Матірю Генеральною Настоятелькою Емелією. Були також присутні місцевий римо-католицький єпископ і парох Альбано, ченці із Студіону та священики. Блаженніший Верховний Архиєпископ виголосив проповідь підчас Архиєрейської літургії підносячи чесноти чернечого життя, зокрема відречення і молитву тих черниць, які вибрали собі життя подібне до покійної Матері Катерини. Великою чеснотою є не лише сама жертва і побожне життя, але і готовість прийняти добровільно скромність і незамітність своїх діл, „бути незнаним". Так жила, молилась і працювала для Бога та своїх ближніх покійна черниця Катерина. Гріб запечатав „до второго пришестя" о. Антоній.

Богослуження: березень

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

12. — Лішор
19. — Ярослав
25. Благовіщення — Скаро
26. — Стар

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

12. — Восстна 9.30; Параскевія 11
19. Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 436-3018

5 березня — Карвел год. 10.30
12. — Вайлдвуд год. 9.30 велик. сповідь, год. 10.30 св. Літургія
19. — Чергіл год. 9.30 нагода до св. сповіді

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

12. — Лемонт
19. — Делф
25. Благовіщення Пр. Бог. — Ст. Майкел рано сповідь і вечером год. 7
26. Квітна неділя — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

11. субота — Коперник год. 10 великодня сповідь
12. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
18. субота — Голден-фарми год. 10 великодня сповідь
19. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
25. Благовіщення Пр. Бог. — Голден год. 10.30 співана, пополудні год. 3 до 6 великодня сповідь
26. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

12. — Атабаска 10; Фрейнс 1 пополудні
19. — Річмонд Парк 10; Просперіті 12.30
26. — Атабаска 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7.30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

12. — Файделиті 10.30
17. — Мирнам — великодня сповідь 6.30 веч.
19. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 10
26. — Мирнам 10; Моркемб 11.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

12. — Гей Лейкс 10 і загальні збори
19. — Кемровз 9; Равнд Гил 11 і загальні збори
25. Благовіщення П.Б. — Кемровз 9 сповідь, 10 Сл. Божа
26. Равнд Гил 9 сповідь, 10 Сл. Божа

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

12. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
19. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
25. Благовіщення — Редвотер год. 10.30
26. — Редвотер год. 10.30
30. Вел. Четв. Страсти — Редвотер год. 7 веч.
31. Вел. П'ятн., Пол. Плащ. — Редвотер год. 9; Вог год. 11; Федора год. 1.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

12. — Стрий, в суботу 11-го від год. 2 попол. великодня сповідь
19. — Спедден, у суботу 18-го від год. 2 попол. великодня сповідь
25. — Вилна, Благовіщення н. ст. — у п'ятницю 24-го від год. 2 попол. великодня сповідь
26. цвітна неділя — Вилна, Сл. Божа читана, год. 8 рано, благословлення і роздача шутки
31. Велика П'ятниця — Вилна, год. 10 положення плащаниці

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

12. — Ренфурлі 10 рано, в суботу перед тою неділею вечером від 6.30 — 7.30 великодня сповідь; Менвіл 7.30 веч. Служба Божа, перед Сл. Божою від 6.30 — 7.30 велик. сповідь
19. — Іннісфрі XI ренч, в суботу перед тою неділею вечером 6.30 — 7.30 спов.; Іннісфрі X ренч, в суботу перед тою неділею від 3 — 4.30 попол. вел. сповідь
24. п'ятниця — Іннісфрі-місто — вечером від 6.30 — 7.30 сповідь а потім Сл. Божа
26. — Іннісфрі-місто 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

12. — Дервент 8.30; Елк Пойнт: сповідь 10. Літургія 11
19. — Дервент 8.30; Верміліон — субота сповідь 7.30 веч., неділя сповідь 10, Літургія 11
26. — Дервент 8.30; Нортерн Веллі, сповідь 10, Літургія 11

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

11. субота — Арран-місто (Поминальне богослуження за душі померлі). В год. 10.00 рано: Співана Служба Божа і парастас
12. неділя (Третя Великого Посту, "Хрестопоклінна") — Пеллі в год. 9 рано Служба Божа; Арран-місто в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто в год. 3 попол. Вечірня з поклонами
18. субота — Пеллі (Поминальне богослуження за душі померші). В год. 10 рано Співана Служба Божа і парастас
19. неділя (Четверта Великого посту) — Арран-місто в год. 9 рано Сл. Божа; Пеллі в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Пеллі в год. 3 попол. Вечірня з поклонами
22. середа — Арран-місто в год. 7 вечора Утреня з поклонами
26. неділя (П'ята Великого Посту) — Пеллі в год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-місто в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто в год. 3 попол. Вечірня з поклонами

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

12. — Алтікен. Спірс в год. 2 попол.
19. — Норт Батлфорд
26. — Витків
31. Вел. п'ятниця — Радісон, виставлення плащаниці

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

12. — Вакав 9 рано; Прудгом 11
19. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30
26. — Вакав 9 рано; Борщів 11

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

12. — Гамболдт 9; Бруно 11
19. — Бруно 9; Гамболдт 11
25. Благовіщення П. Д. Марії — Бруно-місто 10.30
26. — Гамболдт 9; Волверін 11

Сорокоусти кожної середи в Бруно, а в п'ятниці Гамболдт год. 7.30 вечора.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

12. — Вікторія 10 рано
12. — Шемайнус 3 попол.
19. — Порт Алберні 10 рано
26. — Вікторія 10 рано

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

12 березня, неділя, 3 Посту Хрестопоклінна. Василія

19 березня, неділя, 4 Посту. 42 мч. в Аморії

26 березня, неділя, 5 Посту. Никифора

Григоріянський календар:

12 березня, неділя 4 Посту. Теофана

19 березня, неділя, 5 Посту. Хрисанта

25 березня, субота, Благовіщення Пр. Діви Марії

26 березня, неділя, Квітна. Соб. Арх. Гавриїла

31 березня, п'ятниця, Велика П'ятниця

Св. Місія в Редвей

В днях від 19 - 25 березня відбудеться св. місія в українській католицькій авдиторії в Редвеї.

До активної участи в св. місії запрошують вірних усіх доокoличних парафій.

о. парох і церковний комітет у Редвеї

Радіопередачі оо. Василіян:

ВЕЧІРНЯ ГОДИНА: слухайте кожної середи о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні 680 кц. програму оо. Василіян. У часі посту почуєте:

15 березня — Дисонанс у житті християнина — о. М. Ничка

22 березня — Поворот в обійми Отця — о. В. Ваврик, ЧСВВ

29 березня — Христос перед судами: духовним і світським.

Можете купити молитовник

„ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

✝

Поминальна Служба Божа й Панахида в 40-ий день смерти

бл. п. о. Дмитра БАЗЮКА

відбудеться в суботу, 11 березня в год. 9-ій ранку в церкві св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні.

На поминальну Службу Божу запрошує приятелів та знайомих

Дружина та родина

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш агент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноправтісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноправтісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 | Calgary Phone 265-8300 | Winnipeg Phone 942-0141

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські вісті» ✦ Річна передплата в Канаді: $6.00, поза Канадою: $7.50; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Second class mail registration number 1035.

Телефон 422-5708 Telephone

„НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕД МАЙБУТНІСТЮ"

(І.П.) То заголовок нашої статті — клич 15-го Єпархіяльного з'їзду ЛУКЖ, що відбувся 3 і 4 березня ц.р. в Едмонтоні.

ЛУКЖ то крайова жіноча організація українок католичок, яка має сьогодні 180 відділів і близько 6000 членів, добре зорганізованих на терені шости провінцій Канади. То поважна організована сила в нашому суспільному житті, яка має свою питому вагу, а її з'їзд є важливою подією.

15-тий Єпархіяльний з'їзд розглядав працю ЛУКЖ на терені Алберти й Британської Колюмбії, де працює близько 1600 членів зорганізованих у 56 відділах зайняв становище до проблем нашої майбутности.

Алберта то провінція перших українських поселенців в Канаді. У ній вже з кінцем 19-того сторіччя почалося церковне й громадське життя. А на початку 20-того сторіччя почалася в ній організована жіноча праця, у сестриствах при церквах, жіночих секціях при Народніх Домах і Просвітах, жіночих відділах БУК, Товариства „Зоря" і „Добра Воля" в Едмонтоні та інших. Ці перші організації українського католицького жіноцтва працювали і брали участь у церковному й громадському житті. Треба подивляти силу духа нашого жіноцтва, яке в важких умовинах піонерського життя находило час, силу й здібности працювати для своєї організації. Їхнім кличем було: „Поміч Церкві й громаді".

В 1944 р. ті поодинокі жіночі організації зорганізувалися у крайовій організації Ліги Українських Католицьких Жінок з осідком у Вінніпеґу з ширшими завданнями українки — членкині парафій й громадянки Канади. Організація почала зростати у велику силу, в якій жіноцтво виявило свою здібність до організованої праці.

Першим і головним завданням ЛУКЖК була праця для і поміч Церкві і парафям. Кожний, навіть найменший числом членів відділ давав поважну фінансову підтримку Церкві, що вимагало великої, муравлиної праці. Одночасно зростали нові обов'язки членів супроти української спільноти і потреба брати участь у житті Канади. Зріст членства вимагав розпляинування праці у відділах, підвищення рівня праці та поширення культурної праці. То вимагало великого зусилля проводу.

Сьогодні у відділах і в управах стало до праці вже третє покоління, роджене в Канаді. Обов'язки й виховні труднощі української матері зростають. Кожна з матерей відчуває обов'язок виховувати дітей в любові до своєї Церкви і до свого рідного. Та завдання не легко переводити в життя. Приходять труднощі із знанням української мови, а з тим недостача знання свойого походження, своєї історії і культури. Діти навчаються в канадських школах, живуть з товаришами інших національностей, які без сумніву мають на них великий вплив.

ЛУКЖК є вповні свідома тих труднощей і тому ставить виховні завдання української матері на першому місці. Наша Церква, наша організація та ціла наша спільнота старається допомагати українській матері у виконуванні її завдань. І тому 15-тий Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ розглядав виховні справи як справи першої ваги. Виявляється, що вже маємо багато відрадних нових проявів у нашому суспільному житті.

Росте і підноситься значення нашої Української Помісної Церкви у світі. Росте свідомість серед членства хто вони й якого вони роду. Зростає число досвідчених і випробуваних провідниць, що підносить значення української спільноти в Канаді. Школи й університети дають змогу вивчати українську мову, що дає змогу новим поколінням краще пізнавати своє походження, історію і культуру.

27 років муравлиної і повної посвяти праці членів ЛУКЖ причинилося до того, що наші церкви на терені Канади розбудовані й виплачені. Сьогоднішня відповідальність членів ЛУКЖ і матерей куди важча: вони повинні вщіпити своїм дітям любов і прив'язання до своєї рідної Церкви й передати духовий зв'язок із українським народом. То велике давдання, перед ЛУКЖ але віримо, що вона його гідно виконає.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ

Нехай буду терпеливим без усякого нарікання

о. Микола ДЯДЬО

Ми вже роздумували над словами Слуги Божого Андрія в Його молитві, про мудрість терпеливости. Нині доповнимо ту роздуму словами самого Слуги Божого „нехай буду терпеливим без усякого нарікання".

Слово терпеливість має багато спільного зі словом терпіння. Воно й з нього походить. Треба терпеливості, коли є терпіння, а зокрема коли те терпіння довго триває. Терпіння можуть бути тілесні, або духові. Наше щоденне життя, є подорожжю до вічности. В часі тієї подорожі кожну і кожного з нас стрічають прерізні терпіння, невигоди, браки; як вони короткі, то людині лекше їх перенести; коли ж терпіння довготривалі, людина часто не витримує і кличе нетерпеливо: Чому Боже? — „Боже мій, Боже мій, чому Ти мене оставив?" Хоч, як християне, ми знаємо, що нас ніколи Бог не опускає, і що все, що нас стрічає, є за допусволі і волос з голови нам не впаде, то все таки, з нетерпеливості часто нарікаємо на терпіння і на Бога!

Хто знає життя Слуги Божого Андрія, той знає, яке велике терпіння переносив він в останніх роках свойого життя. Він був спа раліжований і сидів увесь час у візочку. Маючи до управи величезну спархію, з мільйонами вірних, йому нераз треба б було поїхати між вірних, побути з ними, потішити їх, порадити, але недуга йому на те не дозволяла. Йому могла прийти думка: Ти, Боже, даєш мені величезну відповідальність; чому ж не даєш мені можности сповнити ту відповідальність? Та він, Слуга Божий, молитвою за Божу мудрість „бути терпеливим без нарікання" неначе забезпечував себе навіть перед покусою на таке нарікання!

Хоч ми, за малими винятками, не маємо таких терпінь, як мав їх Божий Слуга Андрій, то ми, мабуть, і менше терпеливі. А тих терпінь дійсно так багато! І особисті й родинні й

(закінчення на 5 стор.)

ПУБЛІКАЦІЯ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ АЛБЕРТИ

Товариство українських піонерів Алберти, яке датує свою працю з 1941 р., носилося довший час з думкою, щоб видати пропам'ятну книгу своєї праці, а зокрема бажало дати українській громаді фінансовий звіт зі зібраних пожертв на побудову пам'ятника в Елк Айленд парку, який був відслонений в 1963 р. Від 1963 р. до 1970 року проминуло дещо часу, а з малого задуму виросла значно більша праця, як це плянувалось.

В 1970 р. редакційна колеґія Товариства українських піонерів Алберти в складі: Й. Лазаренко, М. Фляк, Д. Прокоп, І. Горецький, В. Косташ, випустило в світ 384 сторінкову книгу в англійській мові, де окрім них, знайшлися дуже цінні матеріяли до історії українців Канади. Книга має безпретенсійну назву — „Юкренієн пайонірс ін Алберта".

В цій книзі є все те, що типове ювілейним книгам, якщо чи з різними святковими та програмовими цитатами та віршами. Є однак такі матеріяли, на які варто звернути спеціяльну увагу. До таких належить короткий нарис про „Найстаршу українську кольонію в Канаді", цебто мова про селцо Една — Стар, перам М. Фляка. Правда, вона дійсно надто коротенька. В ній не використано всего матеріялу, що є для цієї матерії доступний в українських публікаціях та пресі. М. Фляк дає ще окремий нарис про українську пресу в Алберті. Тут є теж короткий нарис п. н. „Поступ українських піонерів в шкільному вихованні" пера Д. Прокопа. Останній має багато знання з цієї ділянки. В свій час він помістив дуже цінний матеріял в часописі „Українські Вісті" і жаліти треба, що він не використав цієї матері в цій анґломовній статті. Помимо того вона дуже цінними підсумками в ділянці шкільництва. Д. Прокоп подав у збірнику важні уваги характеристики різних канадських діячів, які корисно висловлювались про українців та про питання многокультурність у Канаді.

Дуже основною є праця головного редактора цього збірника Й. М. Лазаренка п.н. „Українці в провінційній політиці", автор инше теж про участь українців в муніципальних справах (стор. 40-85). Ще інший редактор цього збірника І. Горецький подав виписки з часопису „Ві-гривел Обсервер" за роки 1907 до 1921, які стосуються українських піонерів (стор. 124-191). Подав він все і „добре і зле". Під „злом" треба розуміти все те, що анґлосаксонці та інші бачили в українських поселенцях, крізь окуляри пересуду. І звідси чи-тач може переконатися про ті кольосальні труднощі, з якими приходилось українським піонерам боротись. Коли до тих заскорузлих пересудів додати цей факт, що в часі першої світової війни анґлосаксонський загал уважав українців сносрідними ворогами Канади, тому що більшість їх походила з українських теренів, які були під австрійським володінням, тоді можемо собі уявити, яку тверду політичну школу переходили українські піонери Канади.

На другу частину збірника склалися життєписи около дев'ятдесяти піонерських родин, в більшості передових діячів українського піонерського життя. Думаємо, що то добра ідея, не тільки з історичного, але теж і з виховного боку. Ми переконані в слушності думки Й. Лазаренка, який у вступі пише, що для майбутніх українських поколінь в Канаді ці життєписи будуть не тільки „інфор метіф", але теж „інспайрінґ". При деяких життєписах автори користувалися недрукованими досі матеріялами. В таких випадках варто подавати джерела, звідки ці матеріяли походять, щоб майбутній дослідник знав, де за ними шукати.

Добру прислугу зробили редактори збірника, коли подали список імен, який забирає 14 сторінок. Одначе вони забули подати дуже потрібний зміст до книги.

Такі, чи інші недотягнення не зменшують вартості книги, яка видана на доброму папері та до того в твердій оправі. Не має сумніву, що пропам'ятна книга Товариства українських піонерів Алберти — то дійсно цінний вклад в історіографію українців Канади. З приємністю довідуємось, що видання на вичерпані, а згадана редакційна колеґія стала вже працювати над другою подібною книгою.

Під кінець варто ще замітити, що перед заіснуванням існуючого Товариства піонерів в Алберті, існувало якийсь час в Алберті „Товариство українських піонерів про вінції Алберти", яке в анґлійській мові звалось „Юкреніен Олд-Таймерс Ассосієйшен оф де Провінс оф Алберта". Це товариство влаштовувало в 1928 р. ювілейні відмічення українського поселення в Алберті. Комунікати в цій справі були публіковані в пресі за підписами Василя Олійника, як голови та Ст. Н. Фодчука, секретаря. Думаємо, що то були добрі предтечі сьогоднішньої організації, мало що не з тою самою назвою, яка робить дуже корисну працю для нашої спільноти.

д-р М. Марунчак

Далі руйнують і закривають церкви

Недавно надійшов з України лист з описом чергового злочину московського окупанта — зруйнування церкви Переображення Господнього в селі Підліски Малі, приблизно дві милі на північний схід від Львова, при автостраді Львів-Київ. Дерев'яна церква, в дуже доброму стані, стояла на горбку, а біля церкви великий цвинтар з кам'яними і дерев'яними хрестами на могилах, у тіні старих, кріслатих дерев: : ліп, берестів тощо. На цвинтарі стояла теж мурована каплиця — гробниця з глиняними останками колишніх ктиторів цієї (дочерної) церкви Переображення Господнього та матірньої церкви Воздвиження Чесного Хреста в сумежному селі Сторонятині — дідичів Бачинських, зі старовинного українського роду, їхніх дітей і зятя Папари (з сполонізованого роду греків зі Львова) з дружиною з дому Бачинських і з дітьми. І ось однієї днини минулого року заїхали несподівано „бульдозери" під церкву і заки населення Підлісок Малих збіглось, щоб перешкодити святотатському знищенню їхньої дійсно гарної, стилевої трибанної церкви, збудованої за зразком чудової української дерев'яної архітектури, церква вже була знищена. Не помогли протести обуреного населення, яке розігнала міліція. Зруйнувавши церкву „бульдозери" знищили також усі могили на цвинтарі зісуваючи вниз поломані нагробні хрести з костями похованих тлінних останків. Старша розпука огорнула безборонне населення Підлісок Малих, на очах якого московські вандали доконали свого святотатського злочину. З плачем-ридванням намагалось воно рятувати опісля бодай кості тлінних останків своїх прадідів, дідів і батьків та хоронило їх на городах біля своїх хат.

Слід при цій нагоді згадати, що в половині 1969 р. знищили міліціонери з Дрогобича церкву в одному селі Дрогобичини, розбивши вівтар, поделри св. євангелію, ікони святих, хоругви і вишивки. Вкрали позолочені чаші та інші вартісні речі і повезли їх до Дрогобича. І хоч московські вандали знищили церкву, селяни далі сходяться на молитви до неї.

В селі Тухольці кагебісти зі Сколього замкнули гарно відремонтовану селянами церкву, в якій поставили гіпсові погруддя Маркса і Леніна немов у „музеї". Обурені селяни повісили на дверях церкви свій замок і застрайкували та 16 днів не виходили на роботу. Колгоспу худобу доглядали вчителі і школярі. Потім влада прислала в село деяких суддовців з міста збирати льон, косити овес і копати картоплю. Спроби міліції і кагебістів зі Сколього, Стрия і Львова та партійців з львівського обласного комітету залякати селян і забрати організаторів страйку не довели до нічого, бо організаторів не знайшли. Тому арештували трьох невинних людей. Скінчилось тим, що населення Тухольки почало 17-го дня помалу виходити до праці в полі, до колгоспу. Правда церкви в Тухольці не відкрито, але і не обернено її в музей.

Проти зміни назви Ар-Сі-Ем-Пі

В федеральних урядових кругах в Оттаві виринула думка, щоб назву Королівської Канадської Кінної Поліції — Ар-Сі-Ем-Пі — змінити на коротку назву „Поліція". Проти того запротестував у парляменті дуже гостро кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер, який закинув ґенеральному соліцитороеі Гоє, що він хоче змінити назву, бо хоче позбутись назви „Королівська". Соліцитор боронився, що він такого проекту не висував. Подібну заяву склав теж прем'єр П. Трюдо. Але ті заяви не заспокоїли багатьох канадців, зокрема на Заході Канади, які висилають масово протести проти зміни назви Ар-Сі-Ем-Пі, яка вписала багато заслуг для мешканців Канади, зокрема в її західних провінціях та на канадській Півночі.

Рада Українських Громадських Організацій в Британській Колюмбії за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви при тісній співпраці Ванкуверської й дооколичних парафій

влаштовує

В НЕДІЛЮ 19-ОГО БЕРЕЗНЯ Ц.Р.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

з нагоди 80-ліття Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа та Свято Помісности Української Католицької Церкви

ПРОГРАМА СВЯТКУВАНЬ:

1. Архиєрейська Служба Божа о год. 10:30 у Ванкуверській церкві св. Покрови 3150 Еш стріт.
2. Бенкет о год. 1-ій в Українськім Католицькім Центрі.
3. Святочна Академія безпосередньо після бенкету.

Проситься всіх парафіян Ванкуверу й околиці взяти численну участь в цьому небуденному торжестві і своєю приявністю заманіфестувати глубоку пошану і відданість Архипастиреві Української Католицької Церкви.

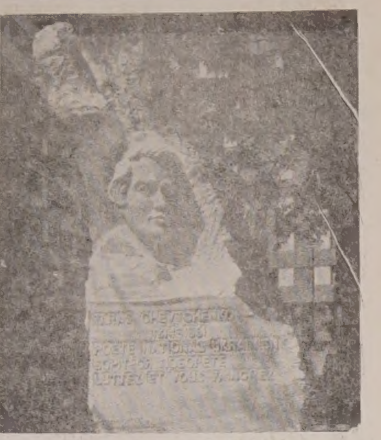

Пам'ятник Т. Шевченка в Тулюзі, Франція

Прожектором по діяспорі

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ В ТУЛЮЗІ

У Західній Европі поставлено перший пам'ятник Тарасові Шевченкові. Це сталося в Тулюзі (Франція) стараниями невеликого гурта українських піонерів, мешканців цього міста і за допомогою жертвенності широких кіл українського громадянства в Европі і за океаном. Пам'ятник, це погруддя Шевченка вирите в великій брилі мармору, роботи відомого місцевого скульптора, Антуана Алоса.

Відкриття пам'ятника відбулося 5 вересня ц.р. при участі численної громади; багато осіб приїхали із далеких околиць Франції, дехто з-за океану. Урочистості почались Службою Божою в старовинній катедральній церкві, яку відправив Преосв. Кир Володимир, екзарх українців-католиків у Франції в сослуженні священиків. При престолі стояли також наші православні священики на чолі з о. Попелем і архиєпископ Тулюзи Гійо з іншими достойниками. Після Богослужби учасники виїхали автобусами до нової частини міста — Тулюз-Мірай, де відбулося відслонення пам'ятника. Цю церемонію виконав голова Центрального комітету громадських організацій у Франції О. Мельникович. Слово про Шевченка французькою мовою виголосив п. Чорний. Після того, при чарці вина в сусідньому Домі культури, промовляли панове Коспк французькою і Ковальчук українською мовами. Офіційних представників міста не було і тому подарунки від українців для міста довелось передати близьким співробітникам міської ради, докладніше колишнім її членам, які причинились до отримання дозволу і сприяли побудові пам'ятника. Програма продовжувалась після спільного обіду: відчитано і висловлено ряд привітів передусім від Верховного архиєпископа Кир Йосифа і від митрополита УАПЦ Мстислава. Доповідь виголосив о. радник і В. Прийма, голова комітету побудови пам'ятника в Тулюзі. Він тепло згадав ініціятора цього почину першого голову комітету, покійного інж. С. Пащенка. Програма була переплітана співами та танцями дівочої групи «Перепелиці» з Вінніпеґу.

Це свято можна назвати працею на пошану Тараса Шевченка, надхненника нашого національного відродження.

* * *

Перший пам'ятник Шевченкові в Европі, якраз в Тулюзі має символічне значення. Тулюза — місто героїзма та мучеництва перших «єретиків» «катарів» у 12—13 ст. Духовий ореол історії цього міста добре гармонізує з духовістю нашого поета.

На цьому місці варто згадати, що Тулюза є містом побратимом Києва. Вже перед поставленням пам'ятника українці в Тулюзі постарались, що дві вулиці в місті названо іменами — Київ і Україна.

З огляду на вакаційний час, а може з «протоколярних» причин, у святі не брали участи представники уряду та університету. Цю прогалину можна ще буде надолужити іншими помпами. Зате французька преса відзначила дуже прихильно цю подію, поміщуючи комунікати Комітету, звідомлення про урочистості відкриття пам'ятника і статті про Тараса Шевченка.

Кирило МИТРОВИЧ
„Укр. Самостійник"

З уваги на те, що в травні вже подорожує багато туристів й треба заздалегідь замовити літаки та приміщення, приймаємо замовлення на прощу лиш до кінця березня. Керівництво Агенції „АСТРО"

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

від 2 до 23 травня 1972 р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксолана, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СПІПЕР

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351

Edmonton, Alberta

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. Сопуляк

КЛОПОТИ З БАГАЖЕМ

Ми поверталися до Лісбони з прощі до Фатіми, а нам перед очима все ще стояла велика площа із величавою церквою в Фатімі, а може більше невеличка каплиця серед площі, де трьом малим пастушкам з'явилася в 1917 р. „чудесна пані" — Божа Мати.

Ми доїхали до Лісбони й прямували до готелю. Я спішився, щоб бути завчасу в місті, бо хотів зайти до бюра американської летунської лінії „Трансворлд Ерлайнс", що її літаком ми мали летіти чергового дня до столиці Еспанії Мадриду. Відповідно до інформацій довідника, бюра тої лінії повинні бути відчинені теж і в неділю пополудні. Я зібрав летунські квитки від усіх прочан, попрощався перед готелем із нашою милою провідницею й поїхав до бюра летунської лінії. Інформації одно, а португальська дійсність друге. Бюро було зачинене й на моє дзвонення ніхто не відповідав. Я пішов до поблизького готелю й зателефонував до бюра. Мені відповіла дуже ввічлива пані, дуже ввічливо зрештою, що сьогодні неділя й бюро зачинене. Зрештою тепер осінь й багато подорожних нема мій заміт, що в довіднику американської летунської лінії подано, що бюро відчинене й у неділю після обіду, вона відповіла, що довідник друкований у ЗДА й вони не знають тутешніх звичаїв. „Зрештою — повчила вона мене — прийдьте завтра дещо скорше на летовище й поладнаєте всі ваші справи. Часу буде досить". На тому моя розмова закінчилася.

Я повернувся до готелю. Наші прочане вже готовилися до дальшої дороги завтра вранці. Одні пакували свої валізки, інші приготовляли свої фотографічні апарати до світлин по дорозі, ще інші студіювали довідники про Еспанію.

Другого дня вранці, після снідання, все товариство зібралося перед готелем, куди зараз приїхав автобус. Послугачі почали виносити наші валізи на двір й складати до автобуса.

Каплиця появ Божої Матері в Фатімі

Перед від'їздом прийшла до мене одна прочанка зі Сходу й заявила мені, що вона не має свого летунського квитка. Вона певно дала мені вчера з другими квитками, як я їхав до бюра летунської лінії — сказала вона. Я переглянув усі квитки й сказав, що я квитка не маю й не пригадую собі, що вона мені давала квиток. Вона розплакалася й почала журитися, що вона певно не зможе дальше з нами їхати, бо не має квитка. Я сказав їй шукати ще по своїх клунках та кишенях, а, якщо вона його незнайде, то я щось з квитком зроблю. Вона плакала дальше й сказала, що вона вже перешукала й квитка таки не знайшла. Я не мав часу з нею довше говорити, бо ми мусіли їхати на летовище. Перед від'їздом я лише запитався, кілько валізок піде вантажем, а хто забирає підручні валізки з собою. Вийшло, що 38 валізок підуть вантажем.

Нас супровожала провідниця з лісбонського бюра подорожі, але інша, як та, що з нами їздила три дні. Я сказав їй, які я маю клопіт із загубленим квитком, а вона мене потішила, що тут є бюро канадської лінії Сі-Пі-Ер, яке певно все поладнає без більшого клопоту.

Ми приїхали на летовище й послугачі американської лінії почали скидати з автобусу наші валізи. Я сказав їм, що 38 валіз має йти вантажем, а решту прочане заберуть зі собою на літак. Щоб не тягатися з моєю підручною валізою, я поклав її поруч тих, що мали йти вантажем, попросив когось з прочан, щоб забрав мою валізку на літак, якщо мене не буде, а сам пішов до бюра летунської лінії. Тут виявилося, що один квиток був неправильно виставлений й мене післали до бюра Сі-Пі-Ер, щоб його переписали. Звичайна справа переписання квитка забрала далеко більше часу, як я сподівався. Я повернувся до бюра „Трансєворлд ерлайнс" коротко перед відлітом літака. Як я пред'явив справу загубленого квитка, урядникові летунської лінії, він сказав, що вже пізно цю справу ладнати, бо літак незабаром відлітає. Радив заплатити квиток до Мадриду, а там буде більше часу й можна буде справу поладнати. Я погодився й заплатив належну суму. Тоді надійшла прочанка, яка казала, що загубила квиток й заявила з усміхом, що вже знайшла квиток. Я запитався: „Де?" „В моїй торбинці" — відповіла вона з усміхом й подала мені квиток. Я не відповів їй нічого, хоч мав був дещо сказати, після двотодинних сліз і нарікань. Я подав квиток урядникові, він оглянув квиток й сказав, що він все одно неправильно виставлений і я повинен користуватися тим квитком, який він виписав. Зрештою я на тому нічого не трачу, бо мені повернуть гроші за квиток. (Після повороту до Едмонтону мені заплачені гроші повернули).

Я пішов за своєю валізкою, але там уже не було ніяких валізок, лише ждала наша провідниця, яка приганяла мене йти до виходу, бо літак відлітає, а наші прочане не мають ще квитків вступу на літак („бордінг пасс"), без яких годі їм йти на літак. Я пішов до виходу, скоро роздав квитку вступу й усі помандрували до літака, переходячи по дорозі контролю при помочі спеціяльного апарату, який перевір'яв, чи в когось нема в підручній валізці, або в кишені металевого предмету (револьвера, або бомби, якими послугуються поривачі літаків — „гайджекерс"). На літаку почав я розглядатися за своєю валізкою, але її не мав ніхто. Мене потішили товариші подорожі, що вона певно з нашими валізками, що пішли вантажем й її певно викинуть в Мадриді.

Літ з Лісбони до Мадриду короткий. Ми вийшли з літака, пройшли дуже поверховну контролю й перейшли до автобуса. Я приглядався, як вкладали до вантажного переділу автобуса наші валізи й мені здавалося, що моя валіза там є. Але, як ми приїхали до готелю, розмістилися по кімнатах й нам поприносили валізи, виявилося, що моєї валізи таки нема. Я телефонував на летовище, до бюра, яке замовило нам готель та подбало про автобуси ,але валізи не було ніде. Я залишався без всего, що потрібне під рукою. В моїй більшій валізі залишився одяг, церковні ризи та білля, але всі речі щоденного користування — машинка до голення, щітка до зубів ітд. — поїхали з підручною валізою. Для мене було ясно, що так мусіло бути, бо на моїй валізі не було квитка з призначенням, куди валізу треба перевезти, лише моє ім'я та моя адреса. То мені трапилося перший раз за моїх 12 подорожей до Европи. Деякі з моїх приятелів мали відтак деяку втіху, що то трапилося якраз мені, що відбув неодну дорогу й повинен знати, як дбати про свої клунки в дорозі. Закінчення було добре, бо, після повороту до Едмонтону, летунська лінія із Ню Йорку доставила мені валізку аж до хати. Але в дорозі було прикро без деяких речей. Зрештою я був неодинокий. Подібна історія трапилася ще одному священикові, що їхав із нами. Він теж необережно поставив свою валізу між ті, що мали йти вантажем й вона теж поїхала кудиінде. Її рівнож прислали на мою адресу з Мадриду до Едмонтону... Того дня вечором я поїхав до великої крамниці („департмент") в Мадриді й купив собі деякі конечні речі. М.ін. я не хотів купувати електричної машинки до голення, а купив звичайну. Непривичний до голення нею, я потяв собі лице й другого дня виглядав як колишній студент-корпорант, що бився на шпади. Але наші добрі прочанки змилосердилися наді мною й мої кріваві сліди позасипували пудром. Різно буває в дорозі...

Пополудні того дня ми відбули короткі оглядини двомільйонового міста Мадриду. Мадрид велике, гарне й дуже живе місто. Широкі вулиці та зелені бульвари, величаві будівлі, збудовані колись, а тепер нові модерні, яких будується дуже багато. Між ними чимало готелів, бо Еспанія притягає багато туристів з усего світу. Й наш готель „Куско" ще мабуть недавно викінчений, бо ще й обслуга гостей не надто наладнана, хоч всі готелеві послугачі надзвичайно ввічливі й стараються вдоволити всі побажання гостей.

Наші оглядини міста були досить короткі, бо дехто з прочан хотів ще оглядати місто на власну руку, а що ще важніше, купити деяку пам'ятку з Еспанії. Ми побували поруч величавої церкви, яка тепер заступає катедральну церкву, яка щойно будується, а того роду будівлі в Еспанії будуються довго. На жаль, церква була в понеділок пополудні зачинена й ми повернулися з нічим. На оглядини музею теж не було багато часу, то ми скоро повернулися до готелю й стали приготовлятися до виїзду слідуючого дня до Люрд.

Літньою порою з Мадриду та Лісбони є правильні летунські політи до Люрд, де є летовище, на якому можуть приземлюватися не великі літаки. Але осінньою порою прочан, зокрема тих, що подорожують літаками нема, тому нам, що хотіли конче побувати і в Фатімі й у Люрді, не залишилося нічого, як користуватися автобусом. Перед нами стелилася подорож на яких 10-12 годин їзди, якщо вчислювати по дорозі перерви на відпочинок та на перекуску. Через те я договорився з водієм автобусу, що ми виїдемо в 7-ій годині ранку, а з урядником готелю, що мав нічну службу, що він нас усіх побудить в год. 6-ій ранку. Те все я переказав нашим прочанам, які пішли вчасно спати, щоб вранці бути в час готовими до дороги.

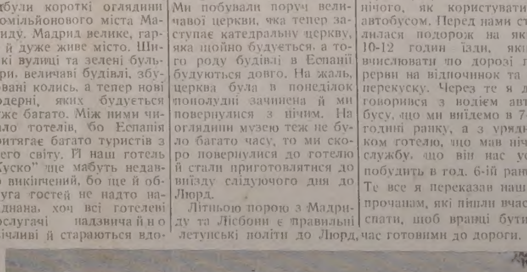

ВІДПУСТОВЕ МІСЦЕ ФАТІМА (ЗАГАЛЬНИЙ ВИД)

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

о. П. Криворучка

ПРАЩАЄМО УКРАЇНУ

Ночуємо послідну нашу ніч в готелі „Інтурист" у Львові. В суботу нас повезли ще до мистецької галереї з образами. Два поверхи галереї заповнені мистецькими картинами. А між тими образи господарського знадіб'я. Від примітивного господарського інвентаря до модерних господарських машин — тракторів, плугів ,сівалок, комбайнів, вантажних автомобілів — менших і більших, возів, автомобілів, а далі картини української народної ноші, вишивок, тканин, а ще дальше картини будівельної промисловості: мистецькі архітекурні твори: церкви, школи, інститути, народні установи, розкішні палати ітд. Притому докладно розділені періоди княжі, гетьманські, козацькі та найновіших часів... Є на що дивитися й подивляти. А тимчасом години так скоро минають... І вже нас кличуть виходити, бо треба йти на обід. А відтак треба готовитися до від'їзду до Чернівець.

По обіді скоренько складаємо свої речі до валізок, а тут вже жде двох послугачів, щоб їх забрати й занести на вантажний автомобіль. Автобус заїхав, ми прощаємося, дякуємо за гарну обслугу й всідаємо до автобусу, який нас везе на залізничу станцію. Входимо до поїзду, на якому написано: Варшава, Львів, Чернівці, Одеса. Заходимо до вагону й не віримо своїм очам: такий вигідний вагон, Модерні сидження, є вода і все проче, що потрібне в дорозі. Приглядаємося ближче, а то пасажирські вагони з Австрії та Німеччини...

Наша їзда залізницею була знаменита. Ми стямилися, як минули Галич й як вже опинилися в Івано-Франківську — (колишні й Станіслав). На 10-у годину вечора ми вже в Чернівцях. Залізнича станція в Чернівцях подібна до львівської. Та сама, що була 1913 р., як я їхав до Канади. Але то ніч й багато не можна бачити. Нас везуть зі станції до готелю „Інтуриста" в Чернівцях. Як лиш наближаємося до дверей готелю, чуємо голосні співи. Заходимо до їдальні, а там молода пара, їхня родина та гості. Всі бенкетують та співають весільних пісень. Оркестра приграє, молодь танцює, старші теж не залишаються позаду. Скрізь гомонить українська мова, українська пісня...

Виходимо з їдальні, а на нас ждуть наші рідні. Вони поприїздили з Кривча, Ґермаківки, Бабинець, Ніври, Оковець та з Мілниці. Й тоді наступило дуже радісне й щире вітання. Нам оповідають, що тепер в селі вже лиш одна — українська мова. Нами тішаться й радуються, бо ми, їхня родина, прибули до них аж із Канади. І для нас і для них те все виглядає неначе казка, або неначе сон. Оглядаємо себе взаїмно, гостимося, розмовляємо й тішимося самі собою. Ті милі, незабутні спомини залишаться в нас усіх певно аж до смерти. Наша родина каже, що приїхала скорше, в суботу, бо хочуть бути в неділю на нашій Службі Божій. Ми з о. Йосифом приготовили все на дві Служби Божі. Але треба було дістати дозвіл, щоб могли служити для тамошніх людей. Довгенько ми ждали й виглядали того дозволу й таки його не діждалися. Таки ворожі, темні сили не дозволили нашим рідним взяти участь у нашій Службі Божій. Лиш одинока братова о. Йосифа, що якось замішалася з туристами, могла бути на нашій Службі Божій.

Зате ми разом сиділи при сніданнях, обідах та вечерях. Одного разу, як нам сказали підождати дещо на чергу в їдальні, бо було дуже багато туристів, ми пішли за той час у лісовий парк й дещо там засиділися й, у висліді, прийшли пізно на обід. Але ввічлива завідателька прийняла наше спізнення як самозрозумілу справу, закликала скоро послугачок: „Маріє, Параско, ану но скоро розкладайте довгий стіл, накривайте його, кладіть миски, ножі, вилки, склянки, бо маємо дорогих гостей із Канади, то їх треба гарно прийняти... А то було для кого заставляти стіл, бо нас усіх, із нашою родиною, було 36 осіб. Ми тоді мали направду дуже гарний і милий обід, справжній пир. При обіді кружляли й кубки з шампанським, бо ледви, чи ще колись зустрінемося всі так, як тепер...

В такій любій та милій родинній атмосфері ми провели разом неділю й понеділок. А наші рідні теж приїхали не з порожніми кошиками. Поприводили смажених курей, сметани хліба, печеного в дома, напитків ітп. Ми пішли до парку, позсували до купи лавки й влаштували собі там гарний пікнік. Серед гарних буковин дерев, на свіжому воздусі ми провели дійсно дуже мило час.

Та все, що має свій початок, має й свій кінець. В понеділок вечером нам треба від'їздити. Їдемо поїздом Чернівці-Київ. Нас відпроваджують громадно на залізничу станцію. Прикра хвилина розлуки. Плач, рясні сльози, слова прощання, побажання, навіть молитовні зітхання — ось останні хвилини побуту із нашими рідними в Чернівцях. Ще раз і ще раз родинний поцілунок та тісні обняття... Врешті нам кажуть кінчати прощання й всідати до поїзду, бо він зараз рушає в дорогу. Входимо до вагону й стаємо у вікнах. На пероні стять наші рідні й усміхаються до нас крізь сльози. Врешті поїзд поволі рушає. Наші рідні йдуть поволі поруч вагона, махаючи хусточками. Поїзд їде що раз то скорійше, наші рідні залишаються в далині, постійно вимахуючи нам на прощання. Врешті виїздимо поза станцію й темна ніч усе покриває...

Їдемо із Черновець через Кишинів, Кам'янець Подільський, Жмеринку й Фастів їдемо до Києва. В Києві залишаємося ще один день. А в середу вранці їдемо на летовище, всідаємо на літак й пускаємося в поворотну дорогу до Канади. Прощай наша чудова, але й нещасна, Україно!

А ми з о. Йосифом пообіцяли собі, що ще раз на Україну виберемося...

—o—

* **Кожний американець** вживав свій телефон пересічно 779 разів річно в 1970 р. На кожного канадця припадає лишень 739 телефонічних розмов річно. Шведи телефонували річно 674 разів, а пакістанці всього 0.3 разів річно.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР НАЙКРАЩИЙ
ДАРУНОК
НА УКРАЇНУ
СПЕЦІЯЛЬНІ
РУБЛЕВІ
ЦЕРТИФІКАТИ

INTERTRADE EXPRESS CORP. НАЙПЕРШЕ СКАЗАЛА ВАМ, А ВАШІ РІДНІ ПІДТВЕРДЯТЬ ТЕ

За допомогою спеціяльних Рублевих Цертифікатів ваші рідні можуть купити все, що бажають за частину звичайної ціни, бо кожний спеціяльний рубель варта найменше чотири звичайні рублі, або й більше. То так виглядає, якщо б їти до крамниці із $100.00 й купити за них товарів, що коштують $200.00 або $300.00, або навіть ще більше.

ВПОВНІ
ГАРАНТОВАНІ
ВПОВНІ
ЗАБЕЗПЕЧЕНІ

ЛИШ INTERTRADE EXPRESS CORP. дає вам ДУЖЕ СКОРУ ПОСЛУГУ.

Цертифікати будуть доставлені до дому ваших рідних за прибл. 3 тижні. Ціна за один спеціяльний рубель є $2.32.

ЦЯ ЦІНА Є ПОВНА
АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ОПЛАТ

Ви можете післати кожну суму, яку захочете.

ЖАДАЙТЕ ВІД НАС
ДАРОВОГО
ІЛЮСТРОВАНОГО
КАТАЛОГА

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ
АВТОМОБІЛІ

Лиш короткий час
Скора достава.
ЖИГУЛІ ВАЗ 2101 АМ $3275.00

Зовсім новий довгоожиданий автомобіль
МОСКВИЧ 412 ІЕ Ам. $3275.00

Люксусовий модель
МОСКВИЧ 408 ІЕ Ам. $3009.50

ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 966 Ам. $2012.50

ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ.
АПАРТМЕНТИ

Жадайте наших спеціяльних бюлетенів
МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ
И МИ МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧ ЗАДОВОЛЕНИХ КОСТУМЕРІВ

Збережіть це повідомлення для дальшого використання

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗВОРОТ ПОСУДИН ВІД ВІДСВІЖУЮЧИХ НАПОЇВ

На основі рішення ЗАКОНУ ПРО ПОСУДИНИ ВІД НАПОЇВ всі посудини від відсвіжуючих напоїв, що їх продається в Алберті, для споживання поза місцями продажу, можна повертати до крамниць, за заплатою принайменше 2 центів за кожну повернену посудину.

(1) ФЛЯШКИ від усіх відсвіжуючих напоїв, треба повертати до тих крамниць, що продають напої в того роду фляшках.

(2) УСІ БЛЯШАНІ БАНКИ від відсвіжуючих напоїв можна повертати в усіх затверджених складах, а саме бляшані банки від таких відсвіжуючих напоїв:

Allan's Ginger Beer	Hi Spot
American Dry Ginger Ale	Quickade
Canada Dry Products	Rooti - Root Beer
Carlton Club	Royal Crown Cola
Co-op	7 - Up
Cott's	Shasta
Cragmont	Top Valu
Crush Products	Viva
Diet 7-Up	Wink
Hires Root Beer	Zing

(3) Бляшані банки від відсвіжуючих напоїв усіх інших виробів можна повертати до подрібних крамниць, що продають відсвіжуючі напої того виробу.

Для віднайдення найближчого складу для звороту посудин від відсвіжуючих напоїв, погляньте на відповідну вивіску в подрібних крамницях, що продають відсвіжуючі напої.

department of the environment GOVERNMENT OF ALBERTA

W. J. Yurko, Minister
Dr. E. E. Ballantyne, Deputy Minister

Ріджайна, Саск.: – похорон бл. п. Ольги Дмуховської

В середу, 8 грудня вечором дзвонили телефонічні апарати в домах усеї родини, сусідів та приятелів й передавали сумну вістку, що нагло відійшла у вічність бл. п. Ольга Дмуховська. Того дня вранці вона ще була зовсім здорова, говорила про недалекі Різдвяні Свята, про дарунки для внуків й не прочувала, що того дня дістане серцеву атаку й розпращається з цим світом. Під вечір вона нагло захворіла, амбулянс завіз її до шпиталю, покликано священика, але вже було за пізно. Коли о. прелат о. Пасічняк приїхав до шпиталю, лікар сказав йому, що бл. п. Ольга вже не живе. Прожила вона 63 роки.

Покійну оплакує чоловік Гнат, два одружені сини; Григорій на фармі в Ленеґ, Саск., а Василь у Ріджайні, сім онуків та дві сестри в Україні. Її старенька мама померла цього року в краю.

Бл. п. Ольга прийшла на світ 1908 р. в селі Стенятин, пов. Сокаль, в родині Ціхуських. Тут вона провела свої дитячі й молодечі роли, звідси 1928 р. виїхала до Канади й заїхала до Ленеґ, Саск. до своєї тети й вуйка О. Собчуків. Чоловік покійної Гнат Дмуховський приїхав до Ленеґ із села Цілежи, пов. Сокаль 1927 р. В 1928 р. обоє підбралися й купили собі в Ленеґ фарму. Своєю пильністю й працьовитостю вони доробилися й купили собі більше фармів. В 1965 р. залишили на господарстві сина Григорія, а самі збудували ґарну хату в Ріджайні, поблизу церкви св. Василія й перейшли туди жити. Обоє п-во Дмуховські любили церкву й були її зразковими парафіянами. Покійна Олена була членкинею відділу ЛУКЖ й брала живу участь у праці відділу. Ніколи не опустила Служби Божої, а часто приступала до св. Тайн. Покійна Ольга радо жертвувала на церкву та народні цілі, допомагала пачками родині в краю й була дуже гостинною.

бл. п. Ольга Дмуховська

Похорон покійної відбувся в суботу, 11 грудня з церкви св. Василія. Хох на дворі було дуже зимно, то родина, сусіди та багато приятелів і знайомих з околиці заповнили просторy церкву. Похоронні обряди та заупокійну св. Літургію відслужив о. прелат О. Пасічняк та о. Р. Лужний. В часі похорону співав хор під орудою дяка-дириґента п. І. Ґавдиди. Пращальне слово виголосив о. прелат в українській мові, а о. Р. Лужний в англійській з уваги на велике число чужинців, що прийшли на похорон покійної.

Після похорону чоловік та сини запросили всіх учасників похорону на обід до парафіяльної авдиторії. Багатий обід приготовили членкині відділу ЛУКЖ, що до нього належала теж покійна Ольга, яка завжди допомагала в кухні. Учасники похорону заповнили всі столи просторої авдиторії. Після обіду о. прелат склав вислови співчуття опечаленій родині з приводу несподіваної смерти бл. п. Ольги в українській мові, а о. Р. Лужний в англійській мові. Опісля о. прелат покликав до слова п. Ю. Гука, кол. дяка, що приятелював з родиною Дмуховських. П. Ю. Гук, як старий дяк вже неодного працов на другий світ протягом 40 років, але коли він дякував, хоч йому вже минуло 80 років, своїм словом неодного зворушив до сліз.

П. Гук склав насамперід вислови співчуття чоловікові покійної, синам та всій родині, як теж односельчанам й усім приявним на обіді, що так численно прибули на пахорон бл. п. Ольги, яку він знав від малої дворічної дитини, що він нераз носив на рукат. Тепер, як покійна вже діждалася була внуків, то вона нераз брала внуків за ручку й провадила до церкви. А далі сказав: Будьмо готові, бо не знаємо ні дня ні години, коли прийде смерть. Гляньмо на ті внуки, що сидять коло свого дідуня й родичів. Хто тепер буде роздавати тим онукам дарунки, що їх бабуня покупила? Хто буде цілувати внуків, які так щиро любили свою бабуню?" В тому моменті заплакав голосно чоловік покійної, а за ним сини, невістки та багато з учасників, а й сам промовець розплакався й не міг докінчити свого слова.

Після того старший син Григорій подякував в імені родини священикам, членкиням відділу ЛУКЖ та всім приявним за гідне віддання послідної прислуги покійній. Молитвою „Достойно есть" закінчено поминальний обід.

З нагоди похорону чоловік покійної передав 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Ользі вічна пам'ять.

Присутний

ПОДЯКА

Прибиті важким горем по несподіваній втраті нашої невіджалуваної дружини, матері та бабуні, складаємо щиру подяку Всеч. о. прелатові О. Пасічнякові та Всеч. о. Р. Лужному за відслуження похоронних обрядів, а п. І. Ґавдиді дякові та всім хористам дякуємо за гарний спів у часі похорону. Членкиням відділу ЛУКЖ дякуємо за приготування поминального обіду. Всім нашим приятелям, що склали жертви на Службу Божу та квіти на могилу, дякуємо за їхні жертви. Дякуємо також тим, що несли домовину з тлінними останками. Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійній. Нехай Милостивий господь нагородить усім сторицею, а покійну прийме до Свого царства.

Чоловік Гнат, сини, невістки та внуки

ПОДЯКА

УПРАВАМ ФІЛІЇ УНО ТА БРАТНІХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЕДМОНТОНІ

В неділю, 13 лютого ц.р. я та моя дружина відзначували наш 50-річний ювілей подружжя. В часі святочного бенкету пропрошено до слова м.ін. теж проф. С. Ґроха. Коли проф. Ґрох в часі свого слова почав читати щирий привіт від філії УНО та Братніх Організацій, я не міг здержатися й вибухнув плачем. Якщоб хтось був тоді запитався мене, чого я плачу, я був би відповів, що плачу з радости. Я був тоді гордий, що я є членом УНО, а ще більше гордий, що я заслужив собі на те, що управа філії УНО не забула про мене, звичайного, скромного свого члена, що нічим окремим не заслужився для організації, а прислала нам гарні побажання та й пам'ятковий дарунок.

Моєї вдячности ви може й не зрозумієте, шановна управо, бо я вам не вмію її передати так, як я її відчуваю в свойому серці. Я не вмію говорити високопарними словами, а висловлююся словами селянина. Нехай Всевишній Господь обдарує вас усіх та ваші родини здоров'ям та щастям, щоб ви дальше могли працювати для кращого завтра свого народу. Щоб Господь дозволив вам усім діждати 50-річчя подружжя так, як дозволив нам, щоб ви засіли за один стіл зі своїми дітьми та внуками та щоб гості і вам заспівали таке радісне „многая літа", як співали нам. Дай вам, Боже, усім такого радісного дня діждати й його пережити. Ще раз сердечне спасибі за все.

Ваш скромний член,
І. Біденчук з родиною

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

Лік на недомагання
ЖОЛУДКА
для таких жолудкових забурень:
вкритий білий язик
жолудкові кваси
нестравність
згага
болі голови через жолудок
поганий запах з уст
вживайте
ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
Його акцією є звнетралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.
ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний
Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки на налипці на коробці.
Ціни: $2.50, $3.50
ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

Райкрофт, Алберта

МОЄ 80-РІЧЧЯ

День 23 грудня 1971 р. був моїм днем уродин. Народився я 1891 р. ген далеко за морями, на рідній землі Західної України, в селі Синькові, тепер Богданівка, пов. Заліщики.

До Канади я приїхав із батьками, маючи всього 5 років, майже дитиною, але ще дещо з нашого села залишилося мені в пам'яті, а зокрема стоїть мені перед очима наш срібно-лентий Дністер, бо наше село розтягалося над прекрасною рікою Дністром.

Виростав я в Стюартбурн, Ман. й там в 1914 р. одружився. Перемір'яв я нашу Канаду вздовж і впоперек, аж поки не осів на постійне в Піс-Ріверській країні. Тут ми вже пазапускали твердо наше родинне коріння, бо тут вже маємо 6-ро дітей, 19 онуків та 13 правнуків, а до того при моїх 80-и роках годі думати про якусь мандрівку. Звідси завезуть мене вже лиш на постійний побут туди, куди всі ми йдемо, бо ми тут лиш гості на землі.

З нагоди моїх 80-их роковин життя пересилаю на „Українські Вісті" 5.00 дол. як коляду чи прес-фонд. А тим, що будуть читати ці рядки щирий привіт і многих та щасливих років життя.

Іван Бзовий, син Василя

За жертву на „УВісті" щиро дякуємо, а ювілятові бажаємо ще багато милих літ прожити.

Ванкувер, Бр. К.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА ДМИТРА І СОФІЇ МОРОЗ

День 26 вересня 1971 р. залишиться пам'ятним днем для п-ва Дмитра і Софії Мороз, бо того дня вони відзначували золотий ювілей свого подружого життя. Того дня, по торжественній Службі Божій, о. парох Боніфатій Слобода ЧСВВ уділив їм окремого ювілейного благословення. В тому дні ювіляти складали щиру подяку Всевишньому за численні ласки, за Його опіку та за допомогу Божого Провидіння, що вело їх крізь життя на протязі минулих 50 років.

П-во Дмитро і Софія з Матвійків Мороз походять родом з села Новосілки, пов. Камінка Струмілова, Західна Україна. До Канади вони приїхали 1930 р., в часах великої депресії, й замешкали на передмісті Бирнабі. В тому часі не було ніяких робіт й тисячі людей мандрували по цілій просторій Канаді, від океану до океану, шукаючи праці. Ювілят мусів різати соснові дерева на короткі куски через кілька днів, щоб заробити два доляри на їжу. Якийсь час працював теж при зрубці дерева, з якого виготовляли гонти. Тому, що він не мав канадського громадянства, він не міг дістати кращої праці й мусів потроха привикати до біди та життєвих труднощів. Одинока віра в Бога піддержували його надією на краще завтра в нелегкому щоденному житті.

На ювілейне торжество прибули краяне ювілята, а саме п. Теодор Качор з Фрейнс, Алберта і п. Володимир Яремко з Бойл, Алберта.

В год. 6-ій вечора відбулася в Українському католицькому центрі ювілейна вечеря, що її приготовили членкині відділу ЛУКЖ парафії Покрова Пресв. Богородиці в Ванкувер, Господарем прийняття був п. Т. Кошман, який попросив о. пароха Б. Слободу ЧСВВ проказати молитву, а відтак привітав ювілятів та згадав їхні молоді, щасливі літа на рідній землі. Дальше вітали ювілятів оба краяни: П. Т. Качор та п. В. Яремко. Промовляли теж священики: о. Н. Бартман, о. Ю. Слота ЧСВВ та о. парох Б. Слобода ЧСВВ, згадуючи жертвенну працю, жертвенність та небуденні чесноти ювілятів у парафії Покрова Пресв. Богородиці.

Під кінець вечері попрошено до слова ювілята п. Дмитра Мороза, який склав щиру подяку за дарунки, побажання та гостину, а п. Т. Кошман за переведення ювілейної програми. Ювілейне торжество закінчено відспіванням многолітствія та молитвою.

З нагоди ювілею п-во Морози передали від себе 10.00 дол. на пресовий фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Мороз бажаємо ще багато милих літ прожити й працювати для добро своєї родини, Церкви та нашого народу.

Приявний

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МІЙ ПРИЯТЕЛЬ ДМИТРО

В. ГАВРИШ

Переходячи історію мого життя, я зупинився на постатях кількох моїх приятелів, чи добрих знайомих, що вже відійшли з цього світу, а про яких варто згадати в моїх споминах. Про одного з них, мого приятеля Дмитра, пишу сьогодні.

Мій приятель приїхав до Канади в тому самому часі, що й я. Він приїхав молодим хлопцем з Посяння й заїхав до Вінніпеґу, бо туди їхали тоді всі наші імігранти. Молодий хлопець дістав якусь працю в місті, а відтак пішов працювати до української друкарні, де вчився друкарської штуки. А зимою ходив до школи й доповнював свою освіту. Праця в друкарні то теж своєрідна школа й то добра. При друкарській праці треба вважати, щоб не зробити похибки, а ще гірше, якщо тої похибки при читанні коректи не завважать й потім друкується якийсь друк із похибкою. Зокрема прикро, якщо похибка є в якомусь оголошенні, бо тоді, звичайно, за оголошення не хочуть платити. Й хоч, офіційно, за похибки відповідає той, хто читає коректу, то все відтак вину спихають на друкаря. Тому Дмитро, який був пильний і уважний хлопець, навчився там точности й дбайливости, а при тому навчився теж і української мови. Я також там навчився української мови, хоч працював там у друкарні всего два роки.

Дмитро покінчив на своїх вечірних курсах 12-у клясу й дістав можливість записатися на університет. Він вибрав для своїх студій університет в Саскатуні, бо там був Інститут Петра Могили, де наші студенти могли знайти пристановище. Дмитро записався на правничі студії. Він Дмитро грошей не мав, але любив працювати й скоро знайшов зайняття, яке дало йому нагоду зи-

(закінчення на 8 стор.)

Саскатун, Саск.: – посмертна згадка

бл. п. Дмитро Ласюк

4 листопада 1971 р. в Саскатуні упокоївся в Бозі бл. п. Дмитро Ласюк. Покійний народився в селі Тудорковичі, сокальського повіту в Галичині в 1888 р. До Канади прибув 1908 р. і поселився на фармі в околиці містечка Кридор. В 1911 р. подружився з Юлією Харко. Молоде подружжя перебралося фармарувати коло Блейн Лейк. Несподівано в 1931 р. Господь покликав Юлію до вічности. В глибокому смутку залишився муж і семеро дітей: Теодор, Іван, Михайло, Павло, Зонко, Евген і Евгенія.

Пізніше Дмитро одружився з Анною Чайка і дальше продовжував свою працю на фармі. Бог благословив це подружжя дітьми: Ольга, Володимир, Аделька і Мирослав. Треба відмітити, що покійний Дмитро Ласюк був першим в околиці Кридор, який почав засаджувати овочеві дерева. Тій його цікавій праці приглядалося багато людей і подивляли це, бо покійний мав великі успіхи. Працю на фармі залишив в 1969 р. і тоді перейшов на постійне жити до Саскатуну.

Свою численну родину старався покійний виховати якнайкраще. Його засадою було: Службу для Бога і людей можна виявити нічим іншим, як добрим християнським життям. Покійного оплакують: його дружина Анна, три дочки, Евгенія Гем з Норт Баттлефорд, Саск., Ольга Стівенсон з Йорктону, Саск. і Аделька Ласюк з Ріджайни, Саск., чотири сини, Теодор з Вінніпеґу, Ман., Евген з Торонта, Онт., Володимир зі Саскатуну і Мирослав з Принс Алберт, Саск. та 22 внуків. З родини померли чотири сини, Іван в 1951 р., Михайло в 1968 р., Зонко в 1969 р. і Павло в 1970 р. і брат покійного Петро в 1968 р.

Похоронні відправи почалися в неділю, 7 листопада в Похоронному заведенні. Похорон відбувся з катедрального храму св. Юрія в Саскатуні наступного дня. Його відслужив о. В. Іващко. Тлінні останки покійного зложено на католицькому цвинтарі в Саскатуні.

Покійний Дмитро Ласюк був людиною гарного характеру, практикуючий християнин католик, свідомий українець і прикладний горожанин нової батьківщини, Канади. Був довголітнім передплатником „Українських Вістей". На пресовий фонд „Українських Вістей" родина покійного склала жертву в сумі $20.00. За жертву щиро дякуємо, а покійному Дмитрові „Вічная Пам'ять"!

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

investigate
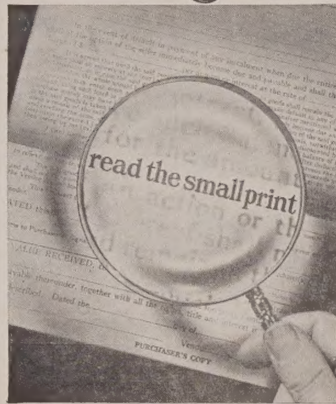

ПЕРЕВІРТЕ
Ваша найкраща забезпека перед проблемами, що стоять перед споживачами, та перед несовісними практиками продавців є ваша обзнайомленість... та ваша готовість перевіряти.
Якщо продавець чи компанія в неправильному насвітленні пропонує якийсь продукт чи якусь послугу для вас, він може переступати закон. Що треба вчинити найперше, то перевірити справу із відповідною людиною, або керівниками компанії. Підприємства, що звичайно зберігають закони, роблять деколи похибки, які вони щиро бажають поправити.
Але, якщо продавець або компанія відмовляється поступати з вами в тій справі чесно, доведіть це до відома до відділу Споживачів. Це є завданням цього відділу перевіряти скарги споживачів та інформувати вас про ваші права.
За дальшими інформаціями пишіть до:
Consumer Affairs Branch,
Department of Labour,
I.B.M. Building,
Edmonton, Alberta.
Alberta

КОНКУРС
на найкращу українську писанку

– НАГОРОДИ –

1.: $40.00	Відділ для молоді (до 18 років)
2.: $30.00	1.: $20.00
3.: $20.00	2.: $15.00
4.: $15.00	3.: $10.00
5.: $10.00	
П'ять дальших нагород по $5.00 (кожна)	Три дальших нагород по $5.00 (кожна)

Під увагу братиметься традиційний орнамент і кольорит.

Вистава надісланих писанок і вислід конкурсу відбудеться під час річного чаю Другого відділу „Доброї волі", **19 березня, 1972 в год. 2** попол. в залі Українського Народнього Дому, 9620 - 109 Аве., в Едмонтоні.

Писанки будемо принимати до першої години пополудні 18 березня, 1972.

Прислані на контест писанки залишаються власністю організації, що переводить конкурс.

Висилаючи писанку на кункурс виповніть цю форму:

Name ....
Address ....
....

Всі посилки писанок на контест шліть на адресу:
PYSANKA CONTEST, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta